

170

170

R118.241

Molite, bratje!

Molitvena kniga

povzeta iz spisov

Sv. IVANA MARIJE VIANNEVA
arskoga plebanoša

V prekmurščino prepisau
SAKOVIĆ JOŽEF
plebanoš

Čretja izdaja

1936.

Založo **IVAN ZVER** knjigovezec
v Murskoj Soboti.

Tiskara V. Senjan, Koprivnica

Štev. 720/1

Z dovoljenjem Apoštolske Adminis-
tracije v Mariboru

Škof in apoštolski administrator

v z. ravnatelj pisarne :

Dr. Vraber Maks

Sv. Ivan Marija Vianney, arski plebanoš.

Na risalsko nedelo, dne 31. maja 1925. so sv. oča papa Pij XI. arskega plebanoša, blaženoga Ivana M. Vianneya prišteli med svetnike. Svetnikov god se obhaja 4. avgusta, njegovo nestrohnjeno telo pa počiva na ednom oltari farne in božepotne cerkve v Arsi.

Ivan Vianney se je narodo v Franciji v vesi Dardilly blüzi varaša Lyona dne 8. maja 1786. Starišje Vianneyovi so meli malo kmečko posestvo. Bili so jako verni, pobožni i dobrodelni. Pri njih je ednok dobo prenočišče

tüdi sv. Benedikt Jožef Labre, Detinska i leta prve mladosti Ivana Vianneya so potekla vu časi francuske revolucije (1789 – 1804). Tüdi varaš Lyon je l. 1793, ar se je ne šteo vdati revolucio- onarnoj oblasti, vido i pretrpo strašne reči.

Mati je včila maloga Ivana že v gingavih letaj moliti, lübiti Boga i delati dobro. Sin njoj je bio zahvalen celo življenje i je pravo od nje: „Za vse se mam zahvaliti svojoj materi; bili so tak modri.“

Znano je, kelko je katoličanska Cerkev v francuskoj revoluciji trpela. Dühovnike so preganjali i morili pa tüdi javna služba je ne bila prosta. Cerkvi verni dü- hovníki so zvekšega samo skri- voma mogli obhajati svete skriv- nosti. Tüdi Ivan Vianney se je morao skrivoma pripravlati na

prvo sv. spoved i sv. obhajilo.

L 1801. se je med Cerkvov i francuskov državov sklenola pogodba. Cerkvene zadeve so se začnole bolšati. Bilo pa je veliko pomenkanje dühovnikov Vianney je že od mladosti želo postati dühovnik. V vesi Eculy pri Lyoni je l. 1805, plebanoš Balley ustanovo šolo pripravnico za bodoče dühovnike. Že isto leto se je plebanoši priglaso 19 letni Ivan Vienney i bio je sprejeti. Včenje v toj starosti brez zadostnoga predznanja je žmetno. Vianneyi je šlo večkrat tak šmetno, ka je že mislo iti domo. Napravo je oblübo za bošo pot k grobi sv. Frančiška Regisa, apoštola gorske pokrajine Cevennes i da si šče pojdoč ves živež izprositi. Oblübo je spuno ino se povrno oživleni v zavod. Svetomi Frančiški Regisi je ostao zahvalen za

vse življenje. V farofi v Arsi je meo njegovo sliko, v cerkvi pa njemi je postavo spomenik.

Poleg teškoč pri včenjej je prišeo ešče drügi križ, Casari Napoleoni je l. 1809. trbelo dosta vojakov proti Španiji. Tüdi Vianney je dobo poziv. Ar te ne mogeo dobiti namestnika, je morao oditi k vojakom. Tü je zbetežao i prišeo v bolnico. Komaj je ozdravo, je njegov polk dobo zapoved za odhod. Vianney ešče ednok ide v cerkev molit. Kda pride v vojašnico, je že ne bilo več njegovoga polka. Odišli so. On se zdaj more za njimi paščiti. Ne je mogeo daleč. Večer tistoga dneva se njemi ponüdi spremlevalec, da ga bo vodo. Pripelao ga je v ves Les Noës v Cevennaj. Vianney se drügi oglasi pri župani, te ga pa nastavi za vučitelja v vesi.

Doma so mislili, ka je Vianney mrtev. Kda so pa dobili pismo, so bili veseli. Namesto nje-ga je odišeo k vojakom mlajši brat. V Les Noësi so ga imenü-ovali „svetnika“ zato jim je bilo žao, kda je po 14 mesecaj odišeo v Ecully. Tü se je zdaj naprej včio.

L. 1812. je kak 26 letni mladenec prišeo v semenišće v Verrières, da bi se včio modroslovje. Včenje njemi je šlo jako žmetno. Dne 2. julija 1814. je prejeo Vianney subdiakonat, dne 23. junija 1815. pa je dosègno cil svojih žel. Bio je za mešnika posvečeni.

Prvo mesto Vianneyovo je bilo Ecully. Kakše veselje za novomešnika priti za pomočnika k svojemi dobrotniki! I kak lepa naloga za plebanoša Balleya, pripraviti Vianneya za vodstvo düš.

Prvi spovedanec Vianneyov je bio ravno plebanoš Balley. V Ecully se je včio Vianney lübiti grešnike, betežnike ino siromake. Tem je vse razdao, ka je meo. Dne 26. decembra 1817. je plebanoš Balley mro. Naskori po smrti Balleyovoj se je spraznolo mesto za plebanoša v Arsi, Vesnička leži kakših 30 km. severno od Lyona. Prebivalci so siromaški. Se so poslali Vianneya za plebanoša. Generalni vikar lyon-ske püšpekije je pravo Vianneyi: „Prijatel moj, imenüvani ste za plebanoša v Arsi. Mala fara je to i v njoj nega dosta lübezni do Boga. Obüдите tam več lübezni do Boga!“

Vianny je nastopo slüžbo v februaru 1818.

V Arsi je bilo resan slabo, K slüžbi božoj versko navučeni lüdje ne so hodili, k sv. sakra-

mentom pa ešče menje. Vdani pa so bili razveseljávaji, plesi i drögim slabim razvadam. Plebanoš Vianney je včinio vse, da bi svoje farnike predramo. Z molitvov, z nezmernov ljubavjov doduš, s predgami se njemi je pomali posrečilo farnike spreobrnoti. Ves Ars je meo štiri krčme. Henjale so vse, Bože zapovedi so se sponjávale, mladina je postala čista. Ednok je na konci misijona plebanoš Vianney djao: „Ars je več ne Ars.“

Prva leta v Arsi je bio plebanoš v kroglini nepoznani. Nego njagovo življenje i delo v Arsi je naglo postalo znano. Od vseh strani so začnoli prihajati lüdje vseh stanov k svetomi plebanoši k spovedi. Pravili so, da so vsi potolaženi i srečni, či morejo k Vianneyi. Zbüdila se je za toga volo nevošččenost. Tožili so

ga pri püšpeki kak slaboga spovednika. Plebanoš Vianney se je morao podvrći skušnji, štero je odlično prestao. Čas preganjanja i sumničenja je trpo deset let. Pet izmed teh let je bilo tak žmetnih, da je Vianney sam pravo, ka je meo v tom časi več križov kak jih je mogeo nositi.

V letaj med 1825 i 1830. so se začnola velka romanja v Ars. Nekša čüdovita moč je vlekla lüdi k tomi malomi sühomü dühovniki. Sčasoma je prihajalo telko zvünskih, da so morali iz Villefranche ino Trévouxa delati vozne zveze. Dne 28 junija 1858. je proso podprefekt varaša Trévoux, naj bi se plebanoši Vianneyi podelo križ častne legije, zato ar vsako leto roma 10.000 obiskovalcov v Ars. Vianney je resan dobo križ častne legije i pri toj priliki je casar Napoleon

III. pravo: „Tri takše može — i vsa Francija bi bila spreobrnjena.“

Zakaj so prihajali lüdje v Ars? Vnogi zato, ar se je razširila govorica, da plebanoš Vianney dela čüda. Drügi so prišli kak dvo-mlivci ali pa, da bi na plebanoši Vianneyi kaj krivoga našli. Drügi pa i teh je bilo največ — so prišli, ar so čüli, kak zna plebanoš Vianney ravnati z grešniki. Nazadnje so bili ešče neštèrni ki so šteli Vianneya v zanko spraviti. Spovedavali so se pri njem strašnih grehov, šterih so ne včinoli. Vianneya so ne mogli vkaniti. V spovednici je bio Vianney kak smileni Samaritan vsaki den po 15, 16, pogostokrat 18 vör.

Zvün spovednice je bila tüdi preaganca kraj Vianneyovoga dela Vianney je ne bio sijajen predgar, kak si ga pretstavla svet;

nego vse ka je govoro, je prihajalo iz srca gorečega dušnoga pastira, ki lübi Boga nad vse in ščé svoje vernike pridobiti jedino za Boga Dne 3. maja 1845. sta predgala v Arsi prvi govornik Francije, p. Lacordaire iz Pariza i plebanoš Vianney. Pri toj priliki je Lacordaire pravo, da je prišeo iskat tanač k Vianneyi.

Vianney je živeo jako spokorno. Čeravno je bio gingavoga tela i živčno betežen, ino trüden, je vendar mrtvičo svoje telo. Jó je navodno samo ednok na den, njegova posteo so bile deske i nekoliko slame, obleko je razdao siromakom. Bio je pa jako gostolüben i v družbi veseli.

Poletje l. 1858. je bilo grozno vroče. Plebanoš Vianney je v maloj prenapunjenoj cerkvi v Arsi preveč trpo zavolo vročine. Večkrat je omedlo.

V petek, 29. julija je prišeo iz cerkve, kda je spovedavao 17 vör. Spadno je na stolec i djao: „Nemrem več!“ Kak lepe reči za moža, ki je telko včino za čast božo i za zveličanje düš. Prišli so zadnji dnevi Vianneyovoga življenja. V tork, 2. avgusta je proso za sv. sakramente. V sredo večer ga je obiskao njegov püšpek. V četrtek, 4. avgusta 1859. zajtra ob dveh je mro.

Sprévod je bio veličansten. Približno šest jezero lüdi iz cele Francije i 300 dühovnikov je sprevaljalo svetoga služabnika božega na zadnjoj poti. Püšpek balleyski je vodo sprévod.

Papa Pij X. so dne 3. januara 1905. proglasili maloga, poniznoga plebanoša arskoga za blaženoga i ga postavili za zgled i za patrona vseh düšnih pastirov katoličanske Cerkev.

Dne 31. maja 1925. pa je bio prišteti med svetnike. Naši slovenski rimski romarje so bili navzoči pri veličastnih obredaj proglasitve svetnika i pri slovesnoj papovoj meši. Sv. oča Pij XI. so pri toj sv. meši meli kelih, šteroga so njim darüvali Hrvatje za spomin jezeroletnice hrvaškoga kralestva.

Jütranja molitev.

**V imeni Oče i Sina i Düha
Sv. Amen.**

O presveto Trojstvo, Oča, Sin i Sv. Düh, moj Bog in vse moje! Verjem, da si me stvoró i ka sam popunoma odvisen od tebe; zato te molim z vsov poniznostjov i vdanostjov kak najbolje morem. Zahvalim se ti za vse nezmerne dobrote, s šterimi si me bogato obdaro. Dika ti posebno, ka si me stvoró, ka si me odrešo,

3
a me tudi ešče dnes zdr-
avaš! O Jezuš, moj Bog,
rosim te po tvojoj neskonč-
noj lübezni, čuvaj me dnes
sakega greha, da ne zgü-
nim tvoje milošče. Nasprot-
no: Podeli mi miloščo, naj
moj düh, moja vola, moje
rce i moje žele, sploh vse
noči moje düše i mojega
tela služijo samo tebi v čast
hvalo.

Aldüjem ti, moj odreše-
nik, vsa svoja dela i svoje
trpljenje; sprejmi je blago-

hotno i blagoslovi me z zasluženjom svojega svetoga vtelovljenja, življenja, trpljenja i smrti.

— O blažena Devica Marija, ki si poleg Boga moje največše vüpanje, stoj mi tüdi dnes s svojov močnoov pomočjov ob strani!

— Nebeski dühovje, moj lübi angeo čuvar, moji sveti patroni i vsi izvo-ljenci Gospodovi potrdjüjte mojo slabotnost, izprosite mi, šteri sam na zemli

v prognanstvi i tmici, svetlost, moč i stanovitnost do konca! Amen.

Štera bo moja slednja vöra?

Na sredi življenja nas obdaja smrt.

Izročitev Bogi.

Večni Oča, prosim te vzemi mojo volo i mojo slobodnost v svoje roke, izročim jo popolnoma i brez pridržanja tvojemi vodstvu ino te milo prosim po dragoj krvi Jezusa Kristuša,

naj nikdar ne bi šteo včiniti kaj takšega, ka bi ti ne bilo po volji. S celim srcem ti nanovo popunoma izročim vse, ka sam. Želem položiti vse v naroča tvoje očinske skrbi. To pa ne samo zato, ar je za mene velka sreča, či se izročim tebi, nego zato, ka je to tvoja sveta volja. Amen.

Oča naš. Zdrava Marija. Vera. Litanije presv. imena Jezošovoga. Angelovo oznanenje (naj se moli tri-

krat na den) doda naj se vsigdar:

V. Moli za nas sveta Bogorodica,

O. Da vredni postanemo obečanja Kristošovoga.

Molimo. Miloščo tvojo, prosimo Gospodne, vlej vu naše pameti, da ki smo po angelskom nazveščavánji Kristuša Sina tvojega vte-lovlenje spoznali, po njegovih mokaj i križi vu diko goristanenja pripelani bodemo. Po istom Kristuši,

našem gospodi. Amen.

Zvečer se ešče pridene
za verne diše v purgato-
toriumi:

Oča naš. Zdrava Marija.

V. Pokoj vekivečni darüj
njim Gospodne!

O. I svetlost vekivečna
naj njim sveti!

V. Naj počivajo vu miri!

O. Amen.

Večerna molitev.

Moj Bog, na konci dne-
va se k tebi obrnem, da te

molim z vsov spoštljivost-
 ov, štero mi veli tvoja
 vsemogočnost.

Molim te, o moj Bog, po
 Ježuši Kristuši tvojem lü-
 blenom Sini i se ti v nje-
 govom imeni zahvalim za
 vse milošče, štere sam do-
 bo od tebe.

Oča naš. Zdrava Marija.
 Vera.

Večna vretina svetlobe,
 Sveti Düh, razženi tmico,
 štera mi zakrivle odürnost
 pa hüdobijo greha i daj, o

Bog, ka bom greh, či mo-
goče sovražo tak kak ga
sovražiš ti.

Moj Bog, najvekši sod-
nik človečanstva, ki neš-
češ, da bi grešnik pogüb-
leni bio, nego ščeš, da se
po pokori ogne tvoje straš-
ne sodbe, pred tebov sto-
jim, da ti dam račun.

Razsvetli me, o Gospod,
da spoznam svoje falinge i
daj mi moč, da se jih bom
zanaprej mogeo ogibati.

Zgrüntavli si svojo dūšno

4
est od svojih te den včinje-
ih grehov v mišljenji, v go-
orenji i činjenji, o dobro ali
labo ponüicanom časi, od ver-
ost v spunjavanji stanov-
kih dužnosti i od vaje v krš-
anskih jakosti.

**Moj Bog, prosim te po-
izno, odpüsti mi včinje-
e grehe! Žao mi je nad
se, da sam žaló tebe, ki
i neskončno dober i ki
reh tak jako odürjávaš. S
vojov svetov miloščov skle-
nem, ka nikdar več ne za-
dem vu včinjene grehe. Po-**

topim je v globočino trpljenja tvojega Sina Jezusa te prosim, da mi po njegovom zasluženi ino iz ljubezni do njega odpustiš mi podeliš znova svojo miloščo.

Moj Bog, tebi darujem nocojšnje spanje i te prosim, da je blagosloviš i posvetiš. Podeli mi miloščo, ka v misli na tebe zaspim i kda se zbüdim, naj samo za tebe živem.

Srce Marijino, moje lübe

**Matero, darujem se ti popu-
noma; pomagaj mi, da bo
moje srce ponizno, čisto i
goreče, kak je tvoje.**

**O preblažena Devica, sve-
ti Jožef, sveta Ana, sveti
Joahim i vsi moji dragi pa-
troni, prosim vas, poma-
gajte mi zdaj in v mojej za-
dnjoj vöri. Amen.**

Prošnja za žive i mrtve.

**Razlej, Gospod, svoj bla-
goslov na moje stariše, do-
brotnike, prijatele i sovraž-**

nike pa na vse, za štere sam dužen moliti, posebno za svetoga Očó i vse služabnike tvoje svete Cerkvi.

Pridi na pomoč siromakom, betežnikom, jetnikom, žalüjočim, potüjočim i vmi-rajočim. Spreobrni nevernike, krivoverce i pogane.

Bog dobrote in milošče, mej smilenje z nevolnimi düšami v purgatoriumi, okrajšaj njim čas trpljenja, daj onim, za štere sam jaz dužen moliti, mir i večno

svetlost! Amen!

LAURETANSKE LITANIJE.

Molitev k sv. Jožefi.

Pri pobožnosti svetoga rožnoga venca v oktobri.

K tebi bežimo o blaženi Jožef v naših nevolaj i kda smo že prosili pomoč tvoje presvete Zaročnice, za tvojo obrambo se tudi z vüpanjom molimo. Zavolo one lübeznosti, štera je tebe k nevtepenoj Devici i Boga-rodici vezala i za volo one

očinske ljubavi, s šterov si dete Jezusa obimao, ponizno te prosimo: glej smileno na öročino, štero je Jezus Kristuš s svojov krvjov odküpo ino nas v naših potrepcinaj s svojov močjov i pomočjov podpiraj.

Ti preskrben čuvar sveste familije, mej na skrbi Jezusa Kristuša odebrani odvejtek; odvračaj od nas ti ljubavi pun Oča kügo blodnosti i pokvárjenosti. Z nebes nam pomagaj, o

najzmožnejši naš braniteo v boji proti zmožnosti tmi-
ce; i kak si negda dete
Jezuša rešo z najvekše po-
gibelnosti žitka, ravno tak
zdaj tüdi brani sveto Cer-
kev božo proti vsem zase-
davanjom protivnikov i pro-
ti vsem nevolam i vzemi
nas vse pod svojo stalno
obrambo, naj mi po tvojoj
peldi i pomoči moremo sve-
to živeti i pobožno mreti,
v nebesaj pa vekivečno bla-
ženstvo zadobiti. Amen.

Pred podobov svete družine.

O prelübeznivi Jezuš, — ki si na zemli izvoljeno družino posvéto — z neizreklivimi jakostmi i zgliedom tvojega domačega življenja, — zgliedni se milostno na to našo družino, — štera klečeč pred tebov prosi tvoje milošče. — Spomni se, da je ta družina tvoja, ár se je tebi posebno posvetila i darüvala. Čuvaj jo milostno, reši jo od nevarnosti, pridi njoj na pomoč, — ka v nasle-

düvanji tvoje svete družine ostane stanovitna, — tak, da ti bo na zemli verno služila i te ljubila, — potem pa v nebesaj večno hvalila.

O Marija, presladka Mati, — prosimo te, vari nas, — ki trdno zavüpamo, da tvoj edinorojeni Sin posluhne tvoje prošnje

Pa tüdi ti, častlitivi očak sveti Jožef, — pridi nam na pomoč s svojim mogočnim varstvom — ino izroči po Mariji naše prošnje Je-

zuši. Amen.

(300 dni odpustkov vsikdar za kotrige družbe krščanskih družin. — Leon XII., 20 jun. 1892.)

Vera, vüpanje, lübezen.

Jaz verjem v tebi o Bog moj, kak v mojem pravom i živom Bogi, ki vse dobro plačaš, húdo pa kaštigaš. Verjem, ka si troji v peršonaj i eden v božanstvi.

Verjem v Bogi Oči, ki me je stvoro, v Bogi Sini,

ki me je odküpo i v Bogi svetom Dühi, ki me je s svojov svetov mišoščov posveto.

Jaz verjem i vadlujem ono sveto vero, štero je včio Jezuš Kristuš, štero so sveti apoštolje glasili, štero drži sveta krščanska katoličanska Maticerkev i vu etoj svetoj veri, zvüna štere nišče nemre zveličanja zadobiti, želem živeti ino mreti; zato ar si ti sam Bog, ki si pravica vek-

večna i nikoga nemreš vkaniti to nazvesto.

Jaz se vüпам vu tvojoj neskončanoj milošči o Bog moj! Ti jedini i najmočnejši pomočnik vse moje düševne i telovne potrebčine.

Vüпам se vu vrednosti neprecenjene krvi mojega Zveličitela Jezusa Kristuša, ka mi otpüstiš v celom življenji včinjene vse moje grehe i daš meni miloščo žitek vekivečni zadobiti. Štero se zato vüпам,

ar si ti tak obečao, ki si najmočnejši i najpravičnejši v tvojem obečanju.

V etom vüpanji ščem živet i no vmreti, potrdi me v njem, o Bog moj, zdaj i vu vöri moje smrti.

Lü bim te, o Bog moj, ar si ti najvekša i neskončana dobrota moja. Lü bim te z celoga srca, z cele düše, z cele pameti i z vse moči moje.

Lü bim te, o Bog, više vse stvorjene stvari, zavolo

tvoje neizrečene dobrote, lepote i lübezni; ar si ti vreden, ki si začetek i globočina vse dobrote, goreče i vsemogoče lübeznosti.

O, dabi te tak mogeo lübiti, kak te lübijó i na veke te lübili bodo vsi odebrani i angelje v nebesaj, k šteroj mojo malo i mrzlo lübezen priložim ino prikapčim.

S te goreče lübezni žao mi je z celoga i z vužganoga srca mojega za vse moje

grehe, o Bog moj, s šterimi sem tebe jaz vu celom mojem žitki zbantüvao, ino sam tebe, Boga mojega i Gospoda, mojega Stvoritela i najbolšega Očo i najdrakšo dobroto razdreselo.

O, da bi mogeo včiniti, ka te nigdar ne bi zbantüvao.

Ali potomtoga neščem nikdar več pregrešiti; ščem se vseh grešnih prilik ogibati, svojim protivnikom z srca odpüstiti i bližnjega

mojega ljubiti; i raj ščem
 mreti kak tebe preljubljenoga
 Očo mojega nebeskoga
 z ednim samim grehom,
 najmre pa s smrtnim raz-
 žaliti. Amen.

Za duše v purgatoriumi.

P s a l a m 129.

Iz globočine zovem tebe
 Gospod; Gospod posluhni
 moj glas.

Naj poslušajo tvoja vüha
 glas moje prošnje.

Či boš gledao na grehe,

Gospod, Gospod, što bo
zderžao?

Nego pri tebi je smile-
nje i zavolo tvoje postave
zavüпам v tebe, Gospod.

Moja düša se zanaša na
njegovo reč, moja düša za-
vüпа v Gospoda.

Od jütranje straže pa do
noči naj Izrael zavüпа v
Gospoda.

Ar pri Gospodi je smilenje,
i pri njem je obilno odrešenje.

On bo Izraela odrešo od
vseh njegovih hüdobij.

Gospod, daj njim večni mir
in pokoj.

I večna svetlost naj jim
sveti.

Naj počivajo v miri.

Amen.

Smileni Bog, Stvoriteo i
Odrešenik vseh vernih, od-
pusti trpečim dušam, štere
te zdaj ljubijo, pa te zavolo
časne kaštige nemrejo vi-
diti. Sprejmi v zadoščenje
moje prošnje i moje trple-
nje. Po Kristuši, Gospodi
našem Amen.

Oča naš. Zdrava Marija.

Za mrtve stariše.

O Bog, ki se nas vsikdar smilüješ i nam svigdar prizanašaš, ponizno te prosim za düše mojega oče i moje matere, šteriva sta se že ločila od sveta. Ne daj je v roke sovražniki, ne pozabi je na veke. Zapovej svojim angelom, da je sprovodijo i pripelajo v domovino večnoga raja. Ar sta vsigdar vervalala v tebe, vsigdar sta

se vüpala v tebi. Zato jiva
reši vekivečne kaštige i po-
deli njima vekivečno radost
v svojem kralestvi. Po Kri-
stuši, Gospodi našem.
Amen.

Za srečno smrt.

Jezuš, naš Bog, vtelo-
vle-
ni Sin boži! Za moje zveli-
čanje si se rodio v štalici.
Za mene si živo v siromaš-
tvi, v nevolaj i bridkosti.
Za mene si mro na križi v
grozних bolečinaj. Prosim

te, povej v hipi moje smrti
 tvojimi božemi Oči: „Oča,
 odpusti njemi!“ Pravi tvo-
 joj prelüboj Materi: „Glej
 tvoj sin!“ Pravi mojoj dü-
 ši: „Dnes boš z menov v
 raji!“ Moj Bog, ne zapusti
 me v smrtnoj vöri! Žeden
 sam! Zaistino o moj Bog,
 moja düša je žédna po te-
 bi, ki si studenec žive vode.
 Moje življenje preminja kak
 senca. Ešče malo časa pa
 de za mene dopunjeno.
 Zato, prečastitlivi moj Zve-

ličiteo, od toga hipa za vse
veke izročam v tvoje roke
svojo dušo. Gospod Jezuš,
sprejmi jo milostno. Amen.
(300 dni odpüstka vsakikrat.)

Prva sveta Meša.

(V družbi s Preblaženov Devicov Marijov.)

Priprava.

O Marija Devico nevtopena, dopusti, da smem stopiti k tvojemu Sini, ki obnovi na tom oltari svojo veličastno daritev. Nadojmi s tvojov nevtopenov čistostjov, s tvojimi molitvami slabost i nevrednost moje molitve. Združim se s tvojim nevtopenim srcem i

s čütenjom žalosti ino lü-
 bezni, štero te je napunilo
 pod križom, kda si zdrüži-
 la tvoje trplenje s trple-
 njom tvojega božega Sina.
 Nakloni mi milošče te zvi-
 šene daritve, štero ves sre-
 čen morem darüvati Bogi,
 da se njemi dostojno zahva-
 lim za dobrote, s šterimi
 me obsipavle.

Začetek.

O Bog, što se bo vüpaó
 stopiti pred tebe? Ti, ki si

stopo v neptepena naroča Marije, podeli tudi meni tiste svete občütke, štere je mela ona do tebe. O kak velka je moja slabost, kak po pravici moram trepetati pred tvojim veličanstvom! Nego zasluženje tvoje lübe matere je za mene stüdenec najbolšega vüpanja. Svoje molitve zdrüžim s častjov, štero ti ona izkažüje, da bodo telko vrednejše tebe i da je milostno poslühneš.

Občinska spoved.

O moj Jezuš, kelkokrat sam žalo tvoje Srce s svojimi grehi! Kelkokrat sam te križao! Tè meč bolečin, šteri je prebodno Marijino dišo, sam nabrüso jaz; valove bridkosti, šteri so jo obdajali na Kalvariji, sam povnožo jaz. Pa čiravno sam toga kriv, o žalostna Mati, se itak vüпам srčno prositi tvoje smilenje. O, da bi mi tvoja poniznost sprosilá odpüščenje moje

prevzetnosti; da bi nezmer-
na tvoja lübezen pokrila
vnožino mojih grehov, da
bi tvoja čistost zakrila mo-
jo grešnost! Da bi me On,
ki nam je bio dani po te-
bi, o Marija, vzeo k sebi!
Po tebi je vzeo moje sla-
bosti na sebe, po tebi naj
mi podeli svoje zasluge i
svojo diko. Amen.

Kirie eleison.

O moj Bog, mej potrple-
nje z mojev velikov sla-

boščov. Marija, pribeažlišče grešnikov, prosi iskreno za mene pri tebi. Mej potrpljenje z menov, po neskončnom tvojem smilenji i odslobodi me vsega hüdoga na düši i na teli.

Gloria.

Dika bodi Bogi na višavaj i mir lüdem na zemli, ki so dobre vole. Molijo naj ga angeli, molijo naj ga vsi sveci. Dika bodi Oči, šteroga hči, dika bodi

Sini, šteroga Mati, dika bo-
 di Svetomi Dühi, šteroga
 prelüba nevesta je Marija.
 Dika Mariji samoj, štero
 nam je dao Bog za tolaž-
 nico i mater. Sprosi nam
 o sveta boža Mati, krales-
 tvo mirü i pravice po ne-
 prestanoj daritvi tvojega
 božega Sina, štera jedina
 davle Bogi primerno čâst.

Molitev.

O Bog, ki si grešnikom
 dao za obrambo nevtepeno

Srce presvete Device Marije, ki je po svojem smilenji tak podobno božemi Srci tvojega Sina, podeli nam po Marijinoj priprošnji milosti, štere so nam potrebne v življenji, da se bomo mogli ednok v nebesaj veseliti večne blaženosti. To te prosim po Jezuši Kristuši Gospodi našem. Amen.

List.

O moj Odrešenik, hrepenim za teбом z i skrenostjov

očakov i prorokov. Skoro boš navzoči na oltari, da me razveseliš s tvojov ljubeznostjov. Ščem ti biti vdani z gorečnostjov apoštolov. O Jezuš, Bog mojega srca, ne müdi se; nikak več nemrem biti brez tebe, žejam po lübezni do tebe.

O Gospod, ti si vse hvale vreden, ščem te slaviti ob vsej časaj i na vseh krajeh. Oznanjajo se mi reči večnoga življenja, štere so prišle iz tvojih blagoslovljenih vüst;

daj da je zaraznim. Daj, da spoznam tvojo sveto postavo, jo ljubim i spunjavam. O jezkuš, ki si pravo: „Včite se od mene, ar sam krotek ino iz srca ponizen“, daj mi novo srce, vüžgi vu meni sveti ogen tvoje lübezni i spodobi k Srci tvoje lüblene Matere, štero so pro-roki naznanjali.

Evangelium.

Moj dragi Jezkuš, s kakšov iskrenostjov je poslü-

šala tvoja Mati reči življenja, štere so prihajale iz tvojih svetih vüst! Včini, da bo tudi moje srce poslušno nagibanji tvoje milošče, da kak ona čuvam reči evangelija, štere naj mi bodo regula mojega činenja i tolažba mojega življenja.

O Marija, vernost, s šterov si spunjavala božo postavu, ti je bila več kak čast Matere bože. Sprosi mi miloščo, da te nasledü-

jem v spunjavanji postave,
štero je tvoj boži Sin pri-
nešeo na zemlo, da nas pri-
pela v nebesa.

Vera.

O moj Bog, s trdnov ve-
rov verjem vse istine, štere
vči sveta Cerkev, naša mati.
Verjem nevtepeno popri-
jetje vsigdar deviške Mate-
re bože Marije, njene zvi-
šene prednosti, štere jo po-
višavlejo nad vse drugo.
Verjem, ka je deležna vseh

milosti i ka je po njoj deliš vsem lüdem. Verjem, ka sam njoj dužen posebno poštüvanje pred vsemi angeli i sveci, šterim je kralica.

O Marija, sprosi mi tisto živo in močno vero, štero so vsa sramotenja proti tvoji božemi Sini ne mogla obladata. Po tvojoj peldiščem z živov verov v Jezusa živeti i svoje življenje po njegovih božih navukaj ravnati.

Darüvanje.

Večni Oča, darüjem ti to daritev v združeni z daritvov, štero je darüvao Jezuš, tvoj boži Sin sam na križi. Najtesnejše se združim z daritvov, štero v tvojo čast na oltari ponavla ino se ti ž njim vred popunoma darüjem. Da ti pa bom, o moj Bog povoli, se združim z vsem globokim hvalodavanjom i z vsem velkim zaslüženjom Marije, tvoje Matere. Darüjem ti,

o moj Bog, to zvišeno daritev, da se ti zahvalim za milošče, s šterimi si jo obdaro, štere jo povišavlejo nad vse drugo i s šterimi boš jo obsipavao vso večnost.

Mujvanje rok.

O Marija, sprosi mi čistost duše i tela, štera je dičila tebe, da si se tak dopadnola božim očem. Daj, da kak ti, ljubim lepoto hiše bože i da od zdaj na-

prej nikdar več iz svojega srca ne preženem Jezusa, tvojega božega Sina i mojega Odrešenika.

Predglasje.

O Gospod, tvoj službenik me opomina, naj zdignem svojo dušo i svoje srce v nebesa, gde sprejemaš slavo-speve, šteri so vredni tvojega veličanstva. Dopusti mi, da združim svoje malo pozdravljenje s hvalnicami, štere ti prepevle Marija v družbi svecov.

Sanktus.

O moj Jezuš, gda bom tak srečen, ka bom gledao tebe i tvojo Mater v nebeskoj lepoti! Dokeč pa čakam na te srečen den, dopüsti mi, da pozdignem svoj glas z glasom vojsküjoče Cerkve, štera ga zdrüžüje z zmagoslavnov Cerkvov i pravim: Svet, svet, svet je Gospod vsemogoči na veke. Njemi naj bo di-ka i hvala na nebeskih vi-

šavaj! Hvalen bodi, ki prihaja v imeni Gospodovom.

Tiha molitev i spomin živih.

O prečisto Srce Marijino, ti si odprto našim želam v tom slovesnom hipi, gda se v tvojo čast opravla daritev na Kalvariji. Isprosi nam pri Odrešeniki, naj nam podeli svoje zaslúženje, nam vsem, ki živimo v toj skuznoj dolini, zdaj i našoj smrtnoj vöri. Sprosi nam nebeske milosti, šterih si sa-

Sanktus.

O moj Jezuš, gda bom tak srečen, ka bom gledao tebe i tvojo Mater v nebeskoj lepoti! Dokeč pa čakam na te srečen den, dopüsti mi, da pozdignem svoj glas z glasom vojsküjoče Cerkve, štera ga zdrüžüje z zmagoslavnov Cerkvov i pravim: Svet, svet, svet je Gospod vsemogoči na veke. Njemi naj bo di-ka i hvala na nebeskih vi-

šavaj! Hvalen bodi, ki prihaja v imeni Gospodovom.

Tiha molitev i spomin živih.

O prečisto Srce Marijino, ti si odprto našim želam v tom slovesnom hipi, gda se v tvojo čast opravla daritev na Kalvariji. Isprosi nam pri Odrešeniki, naj nam podeli svoje zaslúženje, nam vsem, ki živimo v toj skuznoj dolini, zdaj i našoj smrtnoj vöri. Sprosi nam nebeske milosti, šterih si sa-

ma puna, da bo Jezuš, ki je s tebov, tūdi z nami.

O Bog, blagoslovi svojo Cerkev, našo mater, kak si blagoslovo Marijo, našo nebesko Mater. Obdarūj nas s svojov miloščov, podeli svoj blagoslov onim, ki so zverni v Marijinom nasledvanji. Mejsmilenje z grešniki i pripelaj je v njena materina naroča, da bodo združeni ž njenov decov talniki dobrot svetoga aldoya. Tūdi nam vsem, pro-

podeli sad i dobrote te svete daritve mojoj siromaškoj düši, da jo očisti i posveti.

Po podigavanji

O Jezuš, ki ponavlaš na oltari daritev, štero si darüvao na kalvariji, molim te, hvalim te, prosim te pomoč i odpüščenje. Ti jedini moreš darüvati Bogi daritev. Zdrüžim se s svetov daritvov i njoj pridrüžim tüdi žalost, štero je

občutila Marija na Kalvariji, gda nas je rodila za večno življenje.

Spomin mrtvih.

Sveta Devica, štera si nam bila od vmirajočega Jezusa dana za mater, prosi za duše v purgatoriumi, posebno za duše mojih staršev, prijatelov i dobrotnikov, za vse tiste, ki zavolo mene trpijo i za vse, ki so tebe goreče častili v življenji. Naj kaple, o moj

Jezuš, tvoja dragocena krv,
 kak tiha rosa na nje, da
 gasi grozen plamen i je
 popunoma očisti i je včini
 vredne svetih nebes.

Oča naš.

Mati naša, ki si v nebe-
 saj, sprosi nam pri Bogi,
 ka bomo ljubili njegovo sve-
 to ime, ka mo pokorni
 njegovoj voli i ka pride
 njegovo kraljestvo v naše
 dūše. Podeli nam, da bomo
 talniki toga nebeskoga kri-

ha, iz šteroga rastejo device i dragocene krvi, štero je Jezuš vzeo od tebe. Izprosi nam odpüščenje, o obramba grešnikov, sprosi prizaneslivost do naših bratov i moč, da premagamo sküšavanje i sovražnike našega zveličanja! Zadobi nam rešenje od vsega, ka bi nas odvračalo od tebe i od tvojega božega Sina, o Marija, Mati smilenja! Amen.

O moj Bog, moj dober

Jezuš, ki si nam na Kalvariji Marijo dao za mater i tü zdaj ponavlaš čuda tvojega življenja i tvoje smrti, daj tüdi nám kak svetomi Jánoši i svetoj Magdaleni detinsko lübezen do naše lübe Matere, štera nas je v telkih bolečinaj rodila za večno življenje.

Agnjec boži.

Agnjec boži, Sin boži, šteroga te je vidila Marija v Betlehemu ležati v jasli-

caj, mej smilenje z nami!
 Agnjec boži, šteroga te je
 vidila na Kalvariji Marija
 vmirati, smilij se nam!
 Agnjec boži, poleg šteroga
 sedi Marija v nebeskoj diki,
 da za nas prosi, daj nam
 življenje i mir.

Obhajilo.

Moj Bog, verjem v tebe,
 ar si sam istina; vüпам se
 v tebe, ar si neskončno do-
 ber i veren v svojem obe-
 čanji; molim i ljubim te, ar

si neskončno mogočen i lübeznivi. Moja düša hrepeni po tebi, ar si njeno veselje i njena sreča.

O Marija, moja lübezni-va Gospa, ne sam vreden prejeti tvojega božega Si-na, nego povej samo edno reč, pa ozdravi mojo düšo.

O sveta Devica, živi ta-bernakel vtelovlene Reči, sprosi mi nekaj tistih sve-tih občütkov, s šterimi si ga telkokrat pri sv. obha-jili prijela iz rok svetoga

Jánoša. Nadomesti mojo nezmočnost s tvojov gorečov čistostjov i tvojov gorečov ljubavjov. Naj Bog od tvojega ljubezni punoga srca dobi vse, ka fali mojemi, da ga vredno k sebi vzemem.

Žalostna duša Jezušova, stera si dala duši Marijinoj moč, pridi v mene in posveti me! Presveto Srce Jezušovo prebodnjeno s špicov, štera je prebodnola tudi srce Marijino, počivaj

na mojem srci i vžigi me s
tvojov ljubavjov. Predrago-
cena krv Jezušova, štera
si tekla s križa na Mari-
jino, teči v moje srce i
napoji me! Svete rane Je-
zušove, štere je Marija kü-
šüvala i s skuzami močila,
skrijte me v sebe, čuvajte
me! S krvjov oblito telo
Jezušovo, štero je Marija
s križa sprejela v svoje ro-
ke, reši me!

Po obhajili.

O Marija brez greha
 poprijeta, o Mati lepe lü-
 bavi, ohrani me v svetišci
 tvojega materinoga Srca.
 Nakloni mojoj düši sadove
 i zasluženje tvojih bolečin
 pri trpljenji Jezušovom.
 Daj, da živem čisto na dü-
 ši i na teli, da ohranim v
 svojem srci tvojega Sina,
 nebeskoga ženina moje dü-
 še, ki je moja sreča i vse
 moje vüpanje.

Zadnja molitev.

Z velkov žmečavov, o Marija, si se ločila od Jezusa. Liki tvoje srce je bilo vsikdar pri njem, naj je prebivao ešče na zemli ali gda je bio že poveličani v nebesaj. O, da bi se godilo ravnotak z menov, službenikom tvojim! Gda odidem od toga oltara, gde prebiva Jezuš, naj ostane bar moje srce vsigdar tam.

Blagoslovi me, o Jezuš, kak si blagoslovo po go-

ristanenji svojo mater; bla-
 goslovita nas najsvetejšivi
 Srci Jezušovo i Marijino,
 stüdenca vseh milosti. O
 moj Zveličiteo, pomagaj mi,
 naj vsigdar obdržim sado-
 ve daritve, štero ti opravlaš
 za mene na oltari. Amen.

Zadnji evangelij.

O Marija, nevtepena De-
 vica, iz tvojih deviških na-
 roč je izišla vtelovljena Reč,
 štera je prišla, da bi prebi-
 vala med nami, puna mi-

lošče ino istine i nas zmirila z Bogom Očom. Ar si mati našega miloga Zveličitela, zaslužiš obrüdüvanje, pozdravljenje i hvalo kak nebes, tak zemle. Zadobi mi miloščo, da vživam sadove odrešenja i je obračam na svoj hasek. Poglej smileno na mene nevolnoga grešnika, da gda odidem od oltara, skrbno zaklenem v svoje srce milosti i dobrote, štere sam prejeo pri svetoj meši, pri šteroj sam

zdaj bio s tebov i z mojev
smilenov Gospov i milov
Materjov.

O Jezuš, o Marija, prosim
vaj ponizno odpüščenje za
mlačnost i raztrešenost, s
šterov sam bio nazoči pri
svetoj daritvi.

Drüga sv. meša.

**Premišlavanje trpljenja Je-
zušovoga i njegove Matere.**

O večni Oča, čütiti želem
žalost, štero je čüto tvoj
Sin na svojoj poti iz Jeru-
žalema na Kalvarijo. Ob-
noviti ščem zdaj spomin na
trpljenje i smrt brezgrešnoga
Agnjeca, ki se je za mene
darüvao.

O moj Bog, pred tvojov
nazočnostjov spadnem na
kolena i si ne vüпам zdig-

noti oči k tebi, pred šterim
angelje zakrivlejo svoje
lice.

Mili Jezuš, napuni me z
občütki žalosti i obžalüva-
nja, kak bi je meo, či bi
bio na Kalvariji pri
tvojih nogaj, poleg tvoje
svete Matere, ki je jo-
kala pod križom. Daj,
da se moje skuze ža-
losti i lübezni združijo z
onimi, štere je ona preto-
čila. O Mati žalosti, vtisni
v moje srce žalost, štero je

občutila tvoja duša zavolo
trpljenja tvojega sina.

Mešnik pred oltarom.

Jezuš na Olskoj gori.

Jezuš. Moja duša je žalostna do smrti. Smrtni strah me navdaja pred trpljenjem, štero moram prestati, da operem tvoje grehe. Krvavi pot mi kaple od tela tak obilno, ka napaja zemlo.

Vernik. O moj Jezuš, jaz trpim s tebov i se žalostim z angeli, ki so te obiskali

na Olskoj gori. Pripoznam, ka ti vnogi i veliki moji grehi napravljajo smrten strah i ti prešajo krvavi pot. Rad bi darüvao svoje življenje za tebe, da bi ti pokazao svojo lübezen i obžalüvanje.

Sveta Devica Marija, ki si tak nevstrašeno nosila bolečine s tvojim božim Sinom, sprosi mi smilenje i odpüščenje.

Jezuša zasramüjejo.

Jezuš. **Z** VSOV močjov

me bijejo v lice i mi plüv-
lejo v obraz.

V e r n i k. Moj dober Je-
zuš, prosim te milost odpüš-
čenja zažalenje, štero trpiš.
Od zdaj naprej se ščem me-
ti srečnoga, gdakoli bom
pozableni, poniženi i ža-
ljeni.

O Marija, najčistejša i
najponiznejša Devica, vči
me ljubiti i gojiti čistost i
poniznost.

Kirie eleison.

Petar zataji Jezušä,

Jezuš. Prvi izmed mojih apoštolov, Peter, me zataji. Z ednim samim pogledom pa genem njegovo srce, da celo življenje objokuje greh.

Vernik. O moj Bog, tudi jaz sam te dostakrat zatajo kak Peter, či je šlo za tvojo čast i moj hasek. Kak on, ščem tudi jaz objokavati svoje grehe celo življenje i delati odkritosrčno i istinsko pokoro.

O Marija, ki si tak po-

gostokrat jokala nad grehi sveta, sprosi mi obžalovanje ino skuze apoštola Petra.

List.

Jezuš pred Pilatom.

Jezuš. Pred Pilatom se nikaj ne zagovarjam, nego mučim, trpim vse iz lübezni do tebe.

Vernik. Moj vse lübezni vreden Jezuš, včio si me, največ mučim kak govorim. Podeli mi miloščo, da lü-

bim mučečnost i zbranost
 kak močen pripomoček, s
 šterim najdem tebe, da
 čujem tvoje sladke reči,
 štere v samoti i pri sv.
 prečiščavanji govoriš mo-
 joj duši.

O Marija, vči me ljubiti
 mučečnost i zbranost, da
 bo moja duša vsigdar pazi-
 la na vsakši glas tvojega
 božega Sina.

Evangelij.

Jezuš pred Herodom.

Jezuš. Pilat me pošila k Herodi, ki se norčüje z mene, me sramoti i odene z belim plaščom.

Vernik. Grozno, o Gospod! Norčüjejo se s tebe, ki si večna modrost ino istina! Pa ali sam ne tüdi jaz toga ravnotak kriv, kak té brezbožen kao i brezsrčni židovje, gdakoli delam po lažnivih navukaj sveta! Kakša sramota za mene, šteroga si ti tak gostokrat razsvetlavao z

svetlostjov evangelija!

O Marija, stolec večne modrosti, zadobi mi, prosim te, istinsko modrost i pravo pamet, da se po tvojoj peldi nigdar ne ločim od Jezusa i njegove rimsko-katoličanske Cerkve.

Darüvanje.

Jezuša bičüvajo.

Jezuš. Pilat zapove bičüvati me. Slečejo me i privežejo k stebri, rabli besnejo, nad menov i me bičejo, da teče krv po teli i

je celo telo edna sama rana. Vse te muke trpim, da se pokorim za tvojo mehkužnost, gizdost i nečistost. Ali teh grdih navad ne boš püsto?

Vernik. O, Jezuš, Agnec boži, molim te v molbe vrednom stanji, gda si bio bičüvani. Küšüjem tvoje svete rane i napravim za vsikdar sklep, ka se odpovem mesenomi poželenji i vživanji nasladnosti. O moj Odrešenik, zavolo teh

potokov krvi, štero si prelejšao, zavolo sramotne nagoče, štera ti je bila v tvoje najvekše trplenje, te prosim. da me očistiš vsakšega greha i me opereš v svojoj krvi.

O Marija, gda tak strašno bičüivajo i mesarijo telo tvojega božega Sina, se odbija vsakši vdarec v globočini tvojega srca. O Bog, kak moreš prenašati grozovite muke?

O mila, prežalostna Mati

moje srce se trga od bolečin, gda pomislim, ka so moji grehi krivi Jezošovoga in tvojega trpljenja.

Predglasje.

Jezuša s trnom koronajo.

Jezuš. Strgajo mi s tela obleč, šteri se je prijao na rane, da se znova odprejo i krvavijo; odenejo me s starim škrlatnim plaščom, pritisnejo na mojo glavo korono z dugimi trni tak ka se mi je vlejala krv po

obrazi. Nato mi dajo v roke trs in me s sramotečim smehom pozdravljajo.

Vernik. O Jezuš, krao mantrnikov, ta trnjava korona, štera moči tvoje lice s krvjov, me vči, da moram. či ščem vživati s tebov diko, čütiti s tebov tüdi trplenje. O moj Jezuš, ti si krao pun milošče, zato želem, da od zdaj naprej sam vladaš v mojej düši i v mojem srci.

O Marija, kralica mantr-

nikov, pri pogledi na trnje, štero. venča tvojega Sina, i pri pogledi na krv, štera teče od njegova tela, stiska tvoje Srce bolečina i smrten strah. O, vzemi iz korone eden trn pa ga vtisni v moje zaduženo srce, da čütim s tebov tvoje bolečine.

Sanktus.

Jezuša obsodijo na smrt.

Jezuš. Pilat me pela pred židove s trnjavov ko-

rono v na glavi i odetoga s starim plaščom, tak ka se vidi skoz njega razmesarjeno i s krvjov poljano telo. „Ecce homo“ glejte, človek! pravi pilat, židovje pa kričijo; „Križaj ga, križaj ga!“ Čiravno pozna Pilat mojo nedužnost, me itak obsodi na smrt.

V e r n i k. O Jezuš, kakše sramotne očitke mi dela moja duša na vest! Ali sam ne jaz iskao ino pripravlao tvojo smrt, gdakoli sam

grešio? Kak naj me ne prevzeme najglobokejša žalost? Napuni moje srce z žalostjov i lübeznostjov do tvojega trpljenja! O Jezuš, ki si bio mantrani, zaničüvani i razmesarjeni, poglej na mene s smilenjom! Čiravno tvoja vüsta mučijo, čüjem v svojoj düši glas tvoje krvi, štera prosi za smilenje. Kak bi mi moglo ešče faliti zavüpanje, gda vidim vse to, ka trpiš ti iz lübezni do mene!

O Marija, iz dna svojega srca čütim s tebov bridko žalost, štero si ti občütila, gda si vidila tvojega Sina s trnjom koronanoga, z ranami obdanoga i na smrt obsojenoga.

Spomin živih.

Jezuši naložijo križ.

Jezuš. Dajo mi križ i jaz ga vzemem na sebe. Tvoji grehi me tak težijo, ka omedlevam. Rabli me tučejo s pesnicami i noga-

mi. Vzdignem se i vidim svojo mater vso v skuzaj i smrtnoj žalosti, podpirata jo Janoš i Magdalena. Ar ti znova pa znova kapleš nazaj v grehe, spadnem tudi jaz trikrat pod križom. Simon iz Cirene mi pomaga nesti križ. Gda poškopim vso pot s svojov krvjov, pridem na Kalvarijo.

Vernik. O moj lübezni-
vi Jezuš, ti kapleš pod te-
žinov križa pa šče bole pod
težinov mojih grehov! Moje

Matern Jezusova Beblinca

ново kapanje v grehe je zrok treh tvojih spadajov pod križom. O Gospod, da je vkraj spravim, ščem potrpežljivo prenašati bolečine, štere mi pošilaš. Da me očistiš, ščem za tebov celo na križ.

O sveta Mati Jezušova, gda si prišla na Kalvarijo, si vidla vso pot poškropleno z njegovov krvjov. Gda so ga pa zagledale tvoje oči, si ga komaj spoznala, ar vsega so spremenile i

spaçile rane, znoj i krv pod težkim bremenom križa. O Mati, potrta od bolečine, iz dna svoje duše sočütim z vsemi tvojimi bolečinami.

Podigavanje sv. hoštije.

Jezuša podignejo na križ.

Jezuš. **Kakše je moje osramočenje! Poleg druge moje obleke s silov trgajo z mene süknjo, štera se je prijela na rane. Nezmerne bolečine trpim, gda mi ro-**

ke i noge prebodnejo s cveki. Na križ pribitoga me postavijo vkumes i gda zasadijo i pritrdijo križ v jami, prozroči te sünek po vseh mojih kotrigaj grozne bolečine.

Vernik, O moj Zveličiteo, z globokov ponizjostjov te molim iz lübezni do mene pozdignjenoga i pribitoga na križ. O sveti in molbe vredni aldov, o za mene darüvani Agnjec boži, jaz nevolen grešnik se

morem tū samo globoko ponižati, v svojem srci ino svojoj dūši trpeti.

Podigavanje keliha.

O presveta krv, štera tečeš iz rok i nog mojega Jezusa, teči v moje srce! O moj predobri Zveličiteo ar prelevleš za mene tvojo krv sam pripravljeni dati moje življenje za tebe. O boj tak dober i podeli mojoj siromaškoj dūši sadove i zasluženje tvoje krvi.

Po podigavanji.

Jezuš vmerje na križi.

Jezuš. Težina tela razširjavle rane rok i nog; moje bolečine so nezgruntane, moje meso se trga, noge stopijo iz členov, žile se odpro, i krv se kak vidiš, v velikih curkaj razlevle po mojem teli. Svoje mi ljublenomi vučenci izročim svojo Mater, ki postane tudi tvoja mati i tak merjem za tebe.

Vernik. O moj mili Jezuš, spoznam v bridkosti svoje duše, ka je tvojih bolečin krivo moje grešno življenje. S svojov nečistostjov sam prebodno tvoje roke i s svojov grešnov potjov tvoje noge. O da bi mogeo objoküvati svoje grehe s krvavimi skuzami; ešče več, da bi mogeo s tebov na križi trpeti i mreti! Da pa toga nemrem, daj, da trpim iz lübezni do tebe. Daj, da čüti moje srce

i moja dūša posebi vsakšo bolečino tvoje s trnjom ovenčane glave, tvojih motnih i s skuzami zalitih oči, tvojega od vdarcov razmesarjenoga obraza, tvojih krvavečih i z žucom napojenih vüst, tvojih prebodjenih rok in nog, tvojih raztegnjenih kotrig, pretrganih živcov i žil, tvojega krvavečega i z ranami obdanoga tela. O moj Odrešenik, či bi bilo moje telo v tak žalostnom stanji, kak

je bilo tvoje, ka bi bilo to v primeri s tem, ka sam dužen tebi, ki si pretrpino mro na križi, da došégneš za mene nebesko življenje! O sladki Jezuš, Bog moj, zdaj gda vmirajoč nagneš glavo, vdehni na mene küš mirü. V tom hipi bo düša čütila, nezgovorno sladkost odpüščenja i smilenja, čütila de sladkosti nebes, štere more tü doli koštati samo tisti, ki z veseljom i z lübavjov

prenaša vse bolečine.

O Marija, o bolečin pu-
na Mati, či jočejo angelje,
gda vidiJo JezušA na križ
pribitoga vmirati, kakše
so mogle biti bolečine tvoje
dúše i tvojega srca! O mo-
ja mila mati, vtisni globo-
ko v mojo dúšo i v moje
srce občútke bolečine, štere
si prestala pod križom, da
morem s tebov trpeti.

Agneć boži.

Srce Jezušovo prebodjeno
s sulicov.

O moj dragi Jezuš, ali so rane tvojega trpljenja, bolečine biča i trnja ešče ne zadosta tvojoj lübezni do mene? Ali naj ešče sulica prebodne tvoje srce? Da, tak je ravno zato, naj moreta moja düša i srce ležej stopiti v nje, naj moreta globle segnoti, se vžgati i poživiti v plameni božega ognja, v tom globokom morji lübezni. O presveto Srce, daj da spadne na moje srce konči edna kapla tiste

krvi, štera je pritekla, gda si bio probodjeni s sulicov, naj se bole i bole vžiga v živom plameni tvoje lübezni. Moj sladki Jezuš, skrij me v to rano tvojega Srca, čiravno sam nevreden. Pri-di v moje Srce, o bože Srce Jezušovo, i vtisni pečat svoje lübezni. Bodi srce mojega srca, življenje mojega življenja v lübezni i v bolečinaj. Razlej nad mene milosti, šterih stüdenec si ti.

O sveta Mati boža, pro-
 roküvanje Simeonovo se
 spunjáva na tebi; tvoja dü-
 ša je globoko ranjena od
 sulice, štera je prebodnola
 Srce Jezušovo. O sveta De-
 vica, da bi vendar mogeo
 potegnoti iz tvojega ranje-
 noga srca moreče železo i
 z njim prebodnoti moje po-
 kvarjeno srce, da bo streto
 od bolečin zavolo mojih
 grehov!

Obhajilo.

Marija vzeme v svoja naroča
 s križa vzetoga Jezušá.

Moj Bog, verjem v tebi, ar si sama istina; vü pam v tebi, ar si v svojem obečanju neskončno veren; molim te i ljubim te iz vsega svojega srca, ar si neskončno dober i lübeznivi; moja düša hrepeni po tebi, ar si njeno veselje i njena sreča.

O moj dragi Jezuš, vsa tvoja krv je iztekla i vse, cilo tvoj zadnji vzdih, ide za odrešenje človeštva. Ti vmerješ, da živem jaz i

tvoja sveta Mati postane
moja mati. Jokajoča i do
smrti potrta Mati prijme
v svoja naroča tvoje krva-
vo in mrtvo telo. O kakša
žalost! Moje srce je potrto
od bolesti; želem, da bi mo-
geo prelevati vroče skuze
pri pogledi na tvoje krva-
vo i mrtvo telo, štero vi-
dim v naročaj tvoje ža-
lostne Matere. Njeno ogri-
njalo je pomočeno s krv-
jov, štera je pritekla iz
tvojih rok; gda te küšüje,

se pomočijo njene vüstnice i njena lica s krvjov.

O moj Bog, družim se z obhajilom mešnikovim in z obhajilom vseh tistih, ki so tak srečni, ka se hranijo s tvojim svetim Telom i s tvojov krvjov. Sprejmi dobrotno živo želo, da te naskori prijmem, da se prenovim v tebi.

Presveta düša mojega Jezüša, žalostna do smrti, pridi v mene i blagoslovi me!

Srce mojega Jezusa, Srce s sulicov prebodjeno, vžgi je!

S krvjov oblito telo mojega Jezusa, reši me!

Predragocena krv mojega Jezusa, teči v moje srce i napoji je!

Najčistejša i živa voda, štera si pritekla iz rebra mojega Jezusa, očisti me!

Odprte rane mojega Zveličitela, skrijte me v sebe!

Bolečin puno trpljenje mojega Jezusa, podpiraj

me v mojih bolečinaj.

O moj zveličiteo, jaz ves genjeni od lübezni molim rane tvojega tela. Žalosti i lübezni pune skuze, štere prelevlem s tvojov svetov Materjov, so jezerokrat sladkejše, kak vse veselje toga sveta. Ar čiravno si ves spremenjeni i s krvjov oblejani, se mi itak vidiš jako lepi, dopadlivi, pozdravljenja vreden. Vsa moja sreča je v tom, ka po-božno častim tvoje rane i

je z lübeznijov küšüjem ar
 s celoga srca lübirim rane
 svojega odrešenja. Moja
 düša najde v njih veselje,
 radost, čast i srečo. Po-
 gostokrat ščem v dühi sto-
 piti na Kalvarijo pod križ
 ino te moliti v naročaj tvo-
 je svete Matere, dokeč me
 ne pozoveš k sebi, da te
 večno hvalim i lübirim v ne-
 besaj.

O sveta Mati boža, moje
 srce se žalosti, gda vidim
 tvoje skuze teči na okrva-

vleno i mrtvo telo tvojega Sina, šteroga držiš v naročaj. I či si ti zavolo neprestanoga trpljenja pretákala vroče skuze, kak bridka žalost more navdati mojo düšo in moje srce, gda pomislim, ka so naši grehi krivi tvojih skuz, štere so se mešale s krvjov mojega Odrešenika i Boga. O globoko potrta Mati žalosti, o sveta kralica mantrnikov, ki si po svojih bolečinaj pri trpljenji Jezušovom pos-

tala naša odrešenica, ne dopüsti, da bi jaz ešče gda napravo tvojemi božemi Sini nove bolečine i tvoje- mi prežalostnomi srci novo žalost.

Zadnji evangelij.

Jezuša v grob položijo.

O moj Odrešenik, te pa komaj s smrtjov i v grobi henjajo muke tvojega trp- lenja? Ka je postalo iz toga obličja, štero dela veselje angelom i štero se je sve-

tilo na gori Tabor svetlejše kak sunce? Pa ka vidim? Vučeniki so prisiljeni s svetov silov istrigati Mariji iz naroč Jezušā, ar se nembre ločiti od njega ino ga moči s svojimi skuzami. Mati žalosti, o moja lüba mati, dopüsti mi, da idem s tebov, s svetim Janošom i Magdalenov za sprevodom tvojega božega Sina. O telo mojega Odrešenika, štero so zavili v tenčico, da so je položili v grob, molim te

kak najprisrčnejše morem.

Marija ešče küšüje svojega Jezusa i ga pritiska na svoje srce. Nazadnje njoj ga vzemejo z naroč, da ga položijo v grob. Grob se zapre i boža Mati pritiska svoje vüstnice na mrzeo kamen i ga moči s svojimi skuzami.

O Marija, moja nad vse ljublena Gospa, daj, da čütim s tebov tvoje bolečine. Lübezen je tebi prinesla križ, daj, da meni križ

prinese lübezen. Sprosi mi da bom iz lübezni do Jezusa i do tebe tudi jaz volno noso svoje križe.

Tretja sv. meša.

Začetek.

Smileni Bog, nebeski Oča, — ljubim te nad vse. — Iz srca obžalujem svoje grehe — ino trdno sklenem več ne grešiti.

Tvojemi veličanstvi — ščem darivati nedužnoga

Agnjeca Jezušā, — tvojega
lūboga Sina.

Naj bo ta sveta daritev
— tebi v spodobno čast in
hvalo;

in naj ti bo v vredno za-
hvalo za vse prijete do-
brote.

Naj za naše grehe za-
dosta včini tvojoj božoj
pravičnosti, — da dobim
milost obžalūvanja i poko-
re — pa tudi odpūščenje
kaštige za grehe.

Vu zavūpanji na to dari-

tev te prosim, — daj meni i mojim starišom, — do- brotnikom i vsem vernim na zemli — vse dobro za dušo i telo, — vernim dü- šam v purgatoriumi pa več- ni mir i pokoj. Amen,

Pri evangeliji.

† Moj Gospod Jezus Kris- tuš — trdno verjem vse, ka- si nam razodeo i nam po svetoj katoličanski Cerkvi zapovedavaš vervati. Daj mi milost, da to sveto vero

pred svetom spoznavam —
i po njoj živem ino vmerjem.
Amen.

Pri darüvanji.

Nebeski Oča, — darüjem
ti po mešnikovih rokaj i po
njegovom nameni — krüh i
vino, — šteriva se bodeta
spremenila v telo i krv
Jezuša Kristuša. S tov da-
ritvov zdrüžim tüdi svoje
srce — i tak tebi darüjem
z düšov i telom. — Sprej-
mi, Gospod, to daritev na

hvalo i čast tvojemi imeni,
— nam na srečo — i na hasek
tvojoj svetoj Cerkvi. Amen.

Svet.

Svet, — svet, svet si ti,
o Gospod, — Bog vojnih
šeregov. — Puna so nebesa
i zemla tvoje dike. — Ho-
zana na višavaj. — Blago-
sloveni, ki pride v imeni
Gospodovom. — Hozana na
višavaj.

Pri podigavanji.

Prosim te, presveto Reš.

— i ozdravljena bo moja
dūša. (Trikrat).

Dūhovno obhajilo.

Moj Jezuš, živo verjem,
da si v sakramenti presve-
toga Rešnjega tela istinsko
navzoči, — i te ponizno
molim. — Lūbim te nad
vse — i zato obžalūjem vse
moje grehe. — Rajši ſčem
vse pretrpeti, kak tebe gda
po grehi zgūbiti. — Moja
dūša hrepeni po tebi, moj
Bog. — Ar te pa zdaj v

sakramenti nemrem spre-
 jati, pridi v moje srce bar
 s svojov miloščov. — Pridi,
 — spremem te v istini nav-
 zočega — i se popunoma
 sklenem s tebov. — Ne do-
 pūsti, ka bi se gda ločo od
 tebe. Amen.

Pri blagoslovi.

Blagoslovi nas vsemo-
 gočni Bog † Oča † Sin i
 Dūh Sveti †. Amen.

Zahvala.

Hvala tebi nebeski Oča,

— za vse milosti te svete meše. — Sprejmi jo na tvojo čast i moje zveličanje. Tvoj sveti blagoslov naj me sprevaža po vseh mojih potaj i naj me vodi vu večno življenje.

Dika bodi itd.

Štrta sveta meša.

Na čast presvetomi Oltarskomi Svestvi.

Pristopna molitev.

Pred stubami.

„Vu Imeni Oče i Sina i

Düha Svetoga. Amen.

**Mešnik : Stopim k oltari
božemi,**

**Dvorjenik : K Bogi, ki
razveseli mladost mojo.**

P s a l a m 42,

**M. Sodi me Bog i raz-
sodi mojo pravdo proti ne-
svetomi ljudstvi, krivičnoga
i jalnoga človeka reši me.**

**Dv. Ar si ti Bog, moč
moja, zakaj si me zavrgel
i zakaj hodim žalosten, gda
me bije neprijateo?**

M. Pošli tvojo svetlost i tvojo istino, one do me pelale i me pripelajo na tvojo sveto goro i vu tvoje šatore.

Dv. I stopim k oltari božemi, k Bogi, ki razveseli mladost moja.

M. Hválo bom Te s citrami, Bog, moj Bog; zakaj si žalostna düša moja i zakaj me vznemirjaš?

Dv. Vüpaj se v Bogi, ar ešče bom ga hvalo: zveličanje lica mojega i Bog moj.

M. Dika bojdi Oči i Sini

i Dúhi Svetomi,

Dv. Kak je bilo v začét-
ki, tak i zdaj i vsigdár i
na vse veke. Amen.

M. Stopim k oltari božemi,

Dv. K Bogi, ki razveseli
mladost mojo.

M. Naša pomoč je v Ime-
ni Gospodovom.

Dv. Ki je stvoro nebo i
zemlo.

M(ešnik) moli „Confiteor“
spoved. V imeni vernikov
odgovori dvorjenik: „Smi-
luj se ti vsemogoči Bog i

odpüstivši ti grehe tvoje pripelaj te v večno življenje.“

M. Amen.

Dv. Spovedam se Bogi vsemogočemi, blaženoj Mariji, vsigdar Devici, blaženomi Mihali Arhangeli, blaženomi Ivani Krstiteli, svetim apoštolom, Petri i Pavli, vsem svecem i tebi oča, kasam mnogo pregrešo z mišljenjom, govorenjom i činenjom: moj greh, moj greh, moj prevelki greh! Zato prosim blaženo Marijo,

vsigdar Devico, blaženoga Mihala arhangela, blaženoga Ivana Krstitela, svete apoštole Petra i Pavla, vse svece i tebe očo, molte za me pri Gospodu Bogu našem.

M. Smiluj se vam vse-mogoči Bog i odpüstivši vam grehe vaše pripelaj vas k večnomi življenji.

Dv. Amen.

M. Oproščenje, odvezanje i odpüščenje naših grehov daj nam vse-mogoči i smileni Gospod.

Dv. Amen.

M. O Bog, obrni se k nam i oživo nas bodeš.

Dv. I ljudstvo tvoje se bo radüvalo v tebi.

M. Pokaži nam Gospodne smilenje tvoje.

Dv. I zveličanje tvoje daj nam.

M. Gospodne poslühni molitev moja.

Dv. I glas moj naj k tebi pride.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim dühom.

Molimo.

(Mešnik idoč gori k oltari tiho moli:)

Odvzemi od nas, prosimo Gospodne, naše krivice, da bomo vredni na presve-to mesto s čistim srcom stopiti. Po Kristuši Gospo-di našem. Amen. (Na oltar nagnjen moli:)

Molimo te Gospodne po zasluženi tvojih svecov, (tū küšne oltar) šterih ostan-ki so eti i vseh svecov: dá blagovoliš odpustiti vse grehe moje. Amen.

(Mešnik ide na pravo stran
oltara i tam se prekriži i
moli;)

Introitus ali Vstop:

Nahrano je nje z najbol-
šov pšenicov, Aleluja; i z
médom iz pečine nasito je
nje, Aleluja, Aleluja, Ale-
luja. Spevajte Bogi, po-
močniki našemi; popevajte
Bogi Jakoba. Dika bojadi
Bogi Oči i Sini i Dühi sve-
tomi, kak je bilo v začétki,
tak i zdaj i vsigdar i na
vse veke. Amen.

(Mešnik ide na sredo oltára i tam moli Kyrie eleison):

M. Gospodne smiluj se.

Dv. Gospodne smiluj se.

M. Gospodne smiluj se.

Dv. Kristuš, smiluj se.

M. Kristuš, smiluj se.

Dv. Kristuš smiluj se.

M. Gospodne smiluj se.

Dv. Gospodne smiluj se.

M. Gospodne smiluj se.

Gloria.

Dika Bogi na visini i na zemli mir ljudem dobrovolnim. Hvalimo Te, blagosla-

vlamo Te, molimo Te, di-
čimo Te, hvalo Ti davamo
zavolo Tvoje velke dike.
Gospod Bog, Krao nebeski,
Bog Oča vsemogoči. Gos-
pod, jedinorodjeni Sin, Je-
zuš Kristuš; Gospod Bog
Agnjec Boži, Sin Očé, Ki
odjemleš grehe sveta, smi-
luj se nam. Ki odjemleš
grehe sveta, vzemi gor na-
šo prošnjo. Ki sediš na
desnici Oče, smiluj se nam.
Ar si Ti sam sveti, Ti sam
Gospod, Ti sam najvišiši,

Jezuš Kristuš, s Svetim Dühom, vu diki Boga Oče. Amen.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim dühom.

Molimo.

Bog, ki si nam vu čüdnom Svestvi spomenek Tvojega trpljenja nehao: daj nam, prosimo, Tvojega tela i krvi svete skrivnosti tak poštvati, da bomo sad tvojega otküpljenja vu sebi stalno čütili. Ki živeš i kralüješ z Bogom Očom vu

jedinosti Dúha Svetoga Bog
na vse veke. Amen.

Lekcio.

Čtenje pisma sv. Pavla apo-
štola k Koričanom (I. Cor.
11, 23.)

Bratje, jaz sam prijao
od Gospoda, ka sam vam
túdi prek dao; ka je Gos-
pod Jezuš, vu šteroj noči
je bio izdan, vzeo, krüh
i hvalodavši vlomo i pra-
vo: Vzemte i jejte, to je
moje, telo, štero se za vas

daje; to činte na moje spominanje. Spodobno tudi kelih po večerji rekoč: Ete kelih je novi testamentum vu mojoj krvi; to činte, kelkokrat bodete pili, na moje spominanje. Ar kelkokrat bodete jeli té krüh i kelih pili, smrt Gospodovo bodete oznanüvali, dokeč ne pride. Zato kikoli bo jo té krüh ali pio kelih Gospodov nevredno, kriv bode tela i krvi Gospodove. Zato naj se presodi človek i tak

je s toga krüha i pije s keliha. Ar ki je i pije nevredno, si sodbo je i pijé, ar ne razloči tela Gospodovoga.

Dv. Bogi hvala.

Graduale. Vseh oči se vu tebi vüpajo, Gospod, i ti njim davaš hrano v potrebnom vremeni.

Odpiraš tvojo roko i napuniš vsako stvar z blagoslovom. Aleluja, Aleluja.

Telo moje je vu istini jestvina i krv moja je vu

istini pitvina; ki je moje telo i pije mojo krv, v meni ostane i jaz v njem.

Pesem,

Hvali Sion Rešitela, hvali voja i i pastira s pesmami, z molitvami.

Kelko moreš, telko čini; ar je vekši od vse hvale, i nemreš ga zadostno hvaliti.

Predmet posebne hvale, krüh živi i žitek dajoči se dnes pred nas postavlja,

Šteroga je pri stoli svete večerje čreda dvanajst bratov prijela, ne dvojimo.

Bojdi puna, bojdi glasna, bojdi prijetna hvala, bojdi lepa radost pameti.

Ar den velki svetimo, gda se s prvoga nastavlenja etoga stola spomenemo.

Pri tom stoli novoga Krala novi Vüzem novoga zakona stari Vüzem dokonča.

Starino tere novina, senco premaga istina i noč svetlost od-tira.

Ka je Kristuš pri večerji činio, velo je to dale činiti na svoje spominanje.

Navčeni po svetih določbaj krüh i vino posvetimo v daritev zveličanja.

Vera veli kristjanom, ka s krüha Telo postane ino z vina sveta Krv.

Ka ne razmiš, ka ne vidiš, močna vera ti potrdi mimo reda nature.

Razne podobe, znamenja, ne stvari, zakrivajo nam imenite reči.

Telo, hrana, Krv pitvina; Kristuš pa li ostane celi vu obedvej podobaj.

Ki ga vživa, ne razreže, ne stere i ne razdeli, celoga ga vzeme k sebi,

Vzeme eden, vzeme jezero, kelko tisti, telko eti; i vzeti ne pomenka.

Vzemo dobri, vzemo hüdi, oni k žitki, eti k smrti; vzemejo eto Svestvo,

Smrt hüdim, žitek dobim; glej ednokoga vživanja kak razločen konec je.

Či se eto Svestvo vlomi, ne dvoji nego spoznàvaj, ka je telko vu

droptini, kelko v celoj podobi. Ne vlomi se stvar, nego samo znamenje; po kom se ne stališ, ne zras ne zmenša.

Ovo Krüh Angelov, včinjen hrana potnikom; resan krüh za deco božo.

V podobaj je pokazani, gda je lžak aldüvani, vüzemski agnjec odrédjeni, manna dana očakom.

Dober pastir krüh istinski, Jezuš nam smileni bojdi; Ti nas pasi, Ti nas hráni, Ti nam dobra daj videti vu nebeskom orsagi.

Ti, ki vse znaš i premoreš, ki nas tü paséš mrtelne: včini nas tam delnike Tvoje večerje i tovariše svetnikov. Amen.

Pred evangelijum.

(Mešnik ide na sredo oltara i tam globoko sklonjeni moli.)

Očisti srce moje i vüsta moja, vsemogoči Bog, ki si vüsta Izaiáša proroka z žaréčim voglom očisto: tak blagovoli s tvojev smilenostjov mene očistiti, da bom mogo Tvoj sveti evangeli-um vredno glasiti. Po Kris-tuši Gospodi našem. Amen.

Gospod, daj mi blagoslov.

Gospod, bojdi vu mojem srci i v mojih vüstaj: da

bom vredno i dostojno
oznanüvao njegov evange-
lium. Amen.

Evangelium.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim dühom.

**M. Nadalne reči sv. evan-
geliuma po Janoši (6, 55-59).**

Dv. Dika Tebi Gospodine.

**Vu onom vremeni pra-
vo je Jezuš vnožini žido-
vov; Telo moje je zaisti-
no jestvina i krv moja
je zaistino pitvina. Ki**

je moje Telo i pije mojo Krv, vu meni ostane i jaz vu njem. Kak je mene poslao živoči Oča, i jaz živem za volo Očé, i ki je mene i on bode živo za mene volo. To je Krüh, šteri je z nebes prišo doli. Ne liki so jeli očevje vaši manno i vmrli so; ki je te krüh, živo bode na veke.

Dv. Hvala Tebi Kristuš.

M. (Küşne knjigo i pravi:)

Po rečaj evangelskih naj se zbrišejo naši grehi.

**Credo. Verevadjüvanje
nicejkoga spravišča.**

Verjem v ednom Bogi,
Oči vsemogočem, Stvoriteli
nebe i zemle, vseh vidnih
i nevidnih stvari. I vu ed-
nom Gospodi Jezušu Kris-
tušu, jedinom božem Sini i
od Oče rodjenom pred vse-
mi vekami. Boga od Boga,
svetlost od svetlosti, pra-
voga Boga od pravoga Bo-
ga, Rodjenoga, ne stvorje-
noga, ednakoga z Očom, po
šterom so vsa stvorjena. Ki

je za nas lüdi i za naše
zveličanje doli stopo z ne-
bes, i vtelovlen je od Düha
Svétoga z Marije Device:
i človek je postano. I kri-
žan je za nas, moko je tr-
po pod Poncijom Pilatom i
pokopan je. I gor je stano
na tretji den poleg Pisma.
I stopo je v nebesa; sedi
na desnici Oče. I páli pri-
de z dikov sodit žive i mr-
tve; i njegovomi kralestvi
ne bode konca. I vu Dühi
Svetom, Gospodu i živo-

činiteli: ki od Oče i Sina
 shaja, ki se z Očom i Si-
 nom navküper moli i diči,
 ki je govorio po prorokaj.
 I vu edno sveto, katoliško
 i apoštolsko Cerkev. Vad-
 lüjem eden krst na odpüš-
 čenje grehev. I čakam mrt-
 vih goristanenje. I žitek
 prišestnoga veka. Amen.

Darüvanje.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim dühom.

M. Molimo. Svečeniki

Gospodnovi kadilo i krühe darüjejo Bogi; i zato posvečeni bodo svojemi Bogi i ne bodo oskrunjavci ime-na njegovoga. Aleluja.

(Darüvanje krüha.)

Vzemi gori sveti Oča, vsemogoči večni Bog ete nevtepeni áldov, šteroga jaz, tvoj nevreden sluga darüjem Tebi, Bogi mojem i živomi i pravomi za moje nezračunane grehe, žalitve i nemarnosti i za vse okoli stojéče, pa tüdi

za vse verne kristjane žive
i mrtve: naj meni i njim
hasni k zveličanji vu veki-
večno življenje. Amen.

(Mešnik vlijé vino v kelih i
blagoslovi vodo govoreči:)

**Bog, ki si dostojanstvo
človeče nature čudovito
stvoró i ešče čudovitnejše
prenovo: daj nam po skri-
vnosti ete vode i vina, naj
delniki postanemo njego-
voga božanstva, ki je bla-
govolo delnik postati naše-
ga človečanstva, Jezuš Kris-
tuš, Sin tvoj, Gospod naš,**

ki s tebov žive i kralüje
 vu jedinosti Düha Svetoga
 Bog na vse veke. Amen.

(Darüvanje vina:)

Darüjemo Ti Gospodne
 kelih zveličanja Tvojo do-
 brotivnost proseči: naj se
 pred Tvojim veličanstvom
 za naše i celoga sveta zve-
 ličanje kak slatka dišáva
 gori zdigne. Amen.

V dühi poniznosti i v po-
 trtom srci naj bomo gori-
 prijéti od tebe, Gospod; i
 tak naj se spuni aldov naš

dnes pred Tebom, da se ti dopadne, Gospod Bog.

Pridi posvetiteo, vsemo-
goči večni Bog, i blagoslovi
† ete aldolv, Tvojemi sveto-
mi Imeni pripravlen.

(Mešnik ide na pravo stran i
si roke pere.)

(Ps. 25.) Umivao si bom
roke med nedužnimi i stao
bom pri oltari tvojem, Gos-
pod.

Naj čüjem glas hvale; i
oznanja vsa čüdna dela
tvoja.

Gospod, ljubim lepoto hi-

še tvoje, i kraj prebivanja
dike tvoje.

Ne pogübi, o Bog, s hü-
dobnimi düše moje; i s kr-
voželjnimi ljudmi žitka mo-
jega.

V njihovih rokaj so kri-
vice; njih desnica je pa
napunjena z dárami.

Jaz sam pa stopo v ne-
dužnosti mojoj; reši me
i smiluj se meni.

Noga moja stoji na ed-
nakoj poti, v spraviščaj
bom Te hvalo, Gospod.

Dika bojdi Bogi Oči i
Sini i Dühi Svetomi;

Kak je bilo v začétki,
tak i zdaj i na vse veke.
Amen.

(Mešnik ide na sredo oltara i
globoko sklonjen moli:)

Vzemi gori, sveto Troj-
stvo, eto daritev, štero Ti
darüjemo na spomin trple-
nja, goristanenja i vnébo-
stoplenja Jezušä Kristušä
Gospoda našega; i na čäst
blažene Marije vsigdar De-
vice i blaženoga Ivana Krs-

titela i svetih apoštolov Petra i Pavla i teh i vseh svécov; naj njim bode na čast, nam pa na zveličanje, i naj oni blagovolijo za nas prositi v nebesaj, šterih spomenek obhajamo na zemli. Po istom Kristuši Gospodi našem. Amen.

M. Molte bratje, naj moj i vaš áldov prijéten bode pri Bogi, Oči vsemogočem.

Dv. Vzemi gori Gospod áldov iz tvojih rok na hvale i diko svojega Imena,

tüdi na naš hasek i cele
svoje svete Cerkve.

M. Amen.

Tiha molitev.

Cerkvi tvojoj, prosimo
Gospod, podeli milostno da-
ra jedinosti i mirü; šteri
se po prikázanih dáraj skriv-
nostno znamenüjejo. Po na-
šem Gospodi Jezuší Kris-
tuši, Sini Tvojem, ki s Te-
bom žive i kralüje v jedi-
nosti Düha Svetoga Bog.

Praefatio — Predglasje.

M. Na vse veke vekov.

Dv. Amen.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim duhom.

M. Gori srca.

Dv. Pri Gospodi so.

**M. Hvalo dajmo Gospodi
Bogi našemi.**

Dv. Dostojno i pravično je.

**Vu istini je dostojno i
pravično, primerno i zveli-
čavno, naj mi Tebi vsigdar
i povsedi hvalo davamo,
Gospod sveti, Oča vsemo-
goči, večni Bog. Ar po
skrivnosti vtelovlene Reči**

je pred očmi naše duše nova svetlost Tvoje dike zasvetila: naj, gda Boga vidno spoznavamo, se po njem k ljubavi nevidnih dobrot pozdignemo. I zato z angeli i arhangeli, s Trónuši i Gospostvi i s celov nebeskov vojskov pesem Tvoje dike spevamo brez konca govoreči:

Svet, svet, svet Gospod Bog šeregov. Puna so nebesa i zemla dike Tvoje. Hozana na visini. Blago-

slovlen, ki pride v Imeni
Gospodovom, Hozana na
visini.

Tihi i najsvetejši del meše.

Tebe zato, premilostlivi
Oča, po Jezušu Kristušu, Si-
ni Tvojem, Gospodi našem
ponizno molimo i prosimo,
vzemi prijetno gori i bla-
goslovi ete † dare, eta †
darila, ete † svete i pre-
čiste aldove, predvsem šte-
re Ti darujemo za tvojo
sveto katoličansko Cerkev,

štero blagovoli primiti, čuvati, zjediniti i ravnati po celom sveti, vküp s tvojim slugom, našim papom i püšpekem i s vsemi pravovernimi i katoličanske, apoštolske vere naslednikami.

Spomin živih.

Spomeni se Gospodne tvojih službenikov i službenic i vseh navzočih, šterih vera je Tebi poznana, i pobožnost znana, za štere ti darüjemo ali šteri ti

darüjejo ete áldov hvale, za sebe i za vse svoje, za odrešenje svojih düš, za vüpanje zveličanja i zdravja svojega; i spunijo svoje obečanje Tebi, večnomi, žívomi i pravomi Bogi.

Združeni v občestvo obhajamo spomin, predvsem odičene vsigdar Device Marije, Rodice Boga i Gospoda našega Jezuša Kristuša, pa tüdi blaženih apostolov i mantrnikov tvojih, Petra i Pavla, Andreja, Jakoba,

Janoša, Tomaša, Jakoba,
Filipa, Bertalana, Mataja,
Simona i Tadeja; Lina, Kle-
ta, Klementa, Ksista, Kor-
nelijá, Ciprijana, Lovrenca,
Krizogona, Janoša i Pavla,
Küzme i Damijana, i vseh
svecov tvojih, po njih za-
slüženih i prošnjaj dopüsti,
da nas bo pomoč tvoje ob-
rambe vu vsem okrepila.
Po istom Kristuši Gospodi
našem. Amen.

(Mešnik drži roke razprostrete
nad dárami.)

Zato eto daritev . naše službe pa tudi cele tvoje družine prosimo Gospodne, da pomirjen gorivzemeš; i naše dneve vu tvojem miri razpoložiš, i daj nas od večnoga skvarjenja rešiti i vu čredo tvojih odebranih zračunati. Po Kristuši Gospodu našem. Amen.

Štero daritev Ti Bog vu vsem prosimo, blagosloveno †, prijétno †, potrdjeno †, dostojno i dopadljivo blagovoli včiniti: da nam

bo Telo i Krv prelüblenoga Sina tvojega Gospoda našega Jezušä Kristušä.

(Mešnik spregovori v Imeni Jezušovom posvetilne reči nad krühom, šteri se spremeni v Jezušovo Telo; potom gori zdigne presveto Telo Jezušovo, da je verniki vidiyo i molijo. Ti etak moli:)

Molim Te, presveto Telo Jezušä Kristušä, za nas darüvano na križnom drevi. Jezuš, verjem v Tebe, Jezuš vüпам se v Tebi, Jezuš, lüblim Te više vsega! Bojdi milostiven meni grešniki. Amen.

(Potom mešnik spregovori Jezušove posvetilne reči nad vinom v kelihi, štero se spremeni v Jezušovo krv; pri podigavanji keliha etak moli:)

Molim Te presveta Krv Jezušova, za nas prelejana na križnom drevi. Jezuš, Tebi živem, Jezuš, Tebi vmerjem, Jezuš, Tvoj sam živ i mrtev. Očisti me, Gospod s tvojov krvjov i smilüj se vernim düšam v purgatoriumi. Amen.

(Po pozdigavanji so znova vse reči svete meše tü popisane.)

„Zato se tüdi spominamo

mi, službeniki tvoji, pa tudi tvoje sveto ljudstvo tak blaženoga trpljenja i od mrtvih goristanenja, pa tudi odičenoga vnebstoplenja onoga istoga Kristuša Sina tvojega, Gospoda našega i darujemo tvojemi zvišenomi veličanstvi od tvojih darov i daril čisti + áldov, sveti + áldov, nevtepeni + áldov, sveti + krüh večnoga življenja i kelih + večnoga zveličanja.

Na štere dare blagovoli

se s smilenim i veselim licom zglednoti: i prijétno gorvzéti, kak si blagovolo prijétno gorivzéti dáre službenika tvojega pravičnoga Abela i aldov našega Očaka Abraháma; i ka Ti je darüvao tvoj veliki svečenik, Melkizedek, sveti áldov, nevtepeno daritev.

(Mešnik globoko sklonjen dale moli:)

Ponizno Te prosimo, vse-mogoči Bog, daj ete dare po rokaj svetoga angela prinesti na tvoj zvišeni

oltar, pred tvoje bože veličanstvo: da kikoli bomo s té delitve oltara presveto Telo † i Krv † Sina Tvojega k sebi vzeli, se napunimo z vsem nebeskim blagoslovom i miloščov. Po istom Kristuši Gospodi našem. Amen.

Spomin mrtvih.

Spomni se tüdi Gospodine službenikov i službenic tvojih, ki so pred nami odišli z znamenjom vere i spijo v spanji mirü . . .

Njim i vsem vu Kristuši počivajočim mesto tolažbe, svetlosti i mirü da njim dopüstiš Gospodne, prosimo te. Po istom Kristuši Gospodi našem. Amen.

Tüdi nam grešnikom, službenikom tvojim, vüpa-jočim se vu vnožini smile-nja tvojega, blagovoli po-dáriti eden tao i družbo s tvojimi svetimi apoštoli i mantrniki: z Ivanom, Števa-nom, Matjašom, Barnaba-šom, Ignácom, Aleksand-

rom, Marcelinom, Petrom, Filicitov, Perpetuov, Agatov, Lucijov, Nežov, Cecilijov, Anastazijov i z vsemi sveci tvojimi; med šterih družbo nas püsti, ne kak cenilec vrednosti, nego kak deliteo smilenja. Po Kristuši Gospodu našem.

Po šterom vsa eta dobra vsigdar stvarjaš, posvečüješ †, oživlaš †, blagoslavlaš † i nam deliš.

Po njem † i ž njim † i vu njem † je Tebi Bogi

Oči † vsemogočemi vu jedi-
nosti Düha † Svetoga vsa
hvala i dika.

M. Na vse veke vekov.

Dv. Amen.

M. Molimo. Po zveličav-
nih zapovedaj opominami i
i po božem navuki priprav-
leni se vüpamo praviti:

Oča naš, ki si vu nebesaj,
sveti se ime tvoje, pridi
kralestvo tvoje, bojdi voľa
tvoja, kak na nebi, tak
i na zemli. Krüh naš
vsagdenešnji daj nam dnes,

i odpüsti nam duge naše,
 kak i mi odpüščamo duž-
 nikom našim. I ne vpelaj
 nas vu sküšavanje.

Dv. Nego oslobodi nas od
 hüdogo.

M. Amen. Oslobodi nas
 prosimo Gospodine, od vse-
 ga hüdogo, preminočega,
 zdajšnega i prišestnoga: i
 po prošnji blažene i odiče-
 ne vsigdar Device, Bogaro-
 dice Marije z blaženimi
 apoštoli tvojimi Petrom i
 Pavlom ino Andrejom i z

vsemi svéci: daj nam milostivno mir v naših dnevaj, da s pomočjov tvoje smilenosti i od grehov bodemo vsigdar slobodni i od vsake zmešnjave obvarvani.

Po onom istom Gospodi našem Jezušu Kristušu Sini Tvojem.

Ki s Tebom živé i kralüje vu jedinosti Düha Svetoga Bog.

M. Na vse veke vekov.

Dv. Amen.

M. Mir Gospodov bojdi

vsigdar z vami.

Dv. I z duhom tvojim.

Eto pomešanje i posvečenje Tela i Krvi Gospoda našega Jezusa Kristuša bojdí nam prijemajočim na žitek vekivečni. Amen.

Agnjec boži, ki odjemleš greha sveta, smiluj se nam.

Agnjec boži, ki odjemleš grehe sveta, smiluj se nam.

Agnjec boži, ki odjemleš grehe sveta, darüj nam mir.

Gospod Jezus Kristuš, ki si pravo apoštolom tvojim:

Mir vam dam, ne gledaj grehov mojih, nego vero Cerkve tvoje ino jo po tvojoj voli blagovoli pomiriti i zjediniti, ki živeš i kralü-ješ Bog na vse veke vekov. Amen.

Gospod Jezuš Kristuš, Sin živoga Boga, ki si po voli Océ, s pomočjov Düha Svetoga, s tvojev smrtjov svet oživo: odslobodi me po tom presvetom teli i krvi tvojoj od vseh krivic mojih i vseh hüdobij: i daj

mi tvojih zapovedi se vsigdar držati i ne dopüsti mi nigdar ločiti se od tebe: ki z onim istim Bogom Očom i Dühom Svetim živeš i kralüješ Bog na veke vekov. Amen.

Prejem Tela tvojega, Gospod Jezuš Kristuš, štero jaz nevredem vüпам prejeti, naj mi ne bode na sodbo i skvarjenje, nego po tvojoj milostivnosti mi naj hasni na obrambo düše i tela i za vrastvo: ki živeš

**i kralüješ z Bogom Očom
vu jedinosti Düha Svétoga
Bog na vse veke vekov.
Amen.**

**Krüh nebeski prejmen i
ime Gospodnovo bom za-
závao.**

**Gospodne ne sam vreden,
da bi ti stopo pod streho
mojo nego samo povej z reč-
jov i ozdravi düša moja.
(Trikrat.)**

**Telo Gospoda našega Je-
zuša Kristuša naj občuva
düšo mojo na žitek veki-
večni. Amen.**

(Mešnik k sebi zeme presveto Telo.)

**Kaj naj povrnem Gospo-
di za vse, ka mi je dao?
Kelih zveličanja vzemem i
Ime Gospodnovo bom za-
závao. S hvalov bom zazá-
vao Gospoda i od neprija-
telov mojih bom rešen.**

**Krv Gospoda našega Je-
zuša Kristuša naj občuva
düšo mojo na žitek vekí-
večni. Amen.**

(Mešnik k sebi zeme presveto Krv,)

Prečiščavanje.

Ka smo z vüstami pre-

jeli, Gospodne, s čistim srcem držimo: i z vremenitoga dara nam bojdi večno zdravilo.

Telo tvoje, Gospodne, štero sam prejeo, i krv, štero sam pio, naj se drži k mojemu srcu, naj vtepenost greha ne ostane v meni, koga so okrepile čiste i svete skrivnosti. Ki živeš i kraluješ na veke vekov. Amen.

(Po prečiščavanju mešnik ide na pravo stran i moli: „Komunio.“)

Kelkokrat bodete jeli te

krüh i pili kelih, smrt
 Gospodovo te oznanüvali,
 dokeč ne pride; zato kikoli
 bode jo krüh ali pio kelih
 Gospodov nevredno, kriv
 bode Tela i Krvi Gospodo-
 ve, aleluja.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim dühom.

Molimo.

Daj nam, prosimo Gos-
 podne, naj se napunimo z
 vekivečnim vživanjom tvo-
 jega božanstva: ar to pome-

ni vremeniti prejem tvoje-
ga dragocenoga Tela i Kr-
vi. Ki živeš i kralüješ z
Bogom Očom vu jedinosti
Düha Svetoga Bog na vse
veke vekov. Amen.

M. Gospod z vami.

Dv. I stvojim dühom.

M. Ite, meša je minola.

Dv. Bogi hvala.

M. Naj se ti dopadne,
sveto Trojstvo, opravilo
slüžbe moje; i daj, naj al-
dov, šteroga sam pred očmi
tvojega veličansta nevreden

darüvao, Tebi bode prijeten, meni pa i vsem, za štere sam ga darüvao, naj bode po tvojoj smilenosti pomiritven. Po Kristuši Gospodi našem. Amen.

Blagoslovi vas vsemogoči Bog, Oča i † Sin i Düh Sveti. Amen.

M. Gospod z vami.

Dv. I s tvojim dühom.

M. Začetek svetoga Evangeluma po Janoši (I. 1—14.)

Dv. Dika tebi, Gospodne.

V začetki je bila Reč i

Reč je bila pri Bogi i Bog je bila Reč. Eta je bila vu začetki pri Bogi. Vsa so po njoj včinjena, i brez nje je nikaj ne včinjeno, ka je včinjeno. Vu njoj je žitek bio i žitek je bio svetlost lüdi. I svetlost v tmici sveti i tmica je nje ne zapopadnola. Bio je človek poslan od Boga. šteromi je bilo ime Ivan. Ete je prišo na svedočanstvo, da bi svedočo od svetlosti, da bi vsi vervali vo njem. Ne je bio on

svetlost, nego da bi svedo-
 čanstvo davao od svetlosti.
 Bila je svetlost prava,
 štera presveti vsakoga člove-
 ka pridočega na ete svet.
 Na sveti je bio i svet je
 po njem včinjeni i svet je
 njega ne spoznao. Vu svo-
 je imanje je prišo i njego-
 vi so ga ne gori prijeli.
 Kikoli so ga pa goriprijeli,
 dao njim je moč za bože
 sine postati, tem ki verje-
 jo v njegovom imeni, ki so
 ne s krvi, niti zvole tela,

niti z vole moža, nego z
Boga rodjeni. I Reč je te-
 lo včinjena i prebivála je
 med nami. I vidili smo di-
 ko njegovo, diko kakti je-
 dinorodjenoga od Očé, ki
 je pun milošče ino istine.

Molitev po tihoj sv. meši,

Zdrava bojdi Marija (trikrat)
Pozdravljena bojdi Krali-
ca, Mati milosti, življenje,
slatkost i vüpanje naše,
bojdi pozdravljena. K tebi
kričimo zapüščena Evina de-

ca. K tebi zdihavamo, žalostni i objokani v toj skuznoj dolini. Zato obrni naša pomočnica tvoje milostivne oči na nas i pokaži nam po tom nevolnom življenji Jezuš, blagoslovljeni sad tvojega tela. O milostivna, o dobrotivna, o sladka Devica Marija!

V. Moli za nas sveta Bogorodica!

O. Da vredni postanemo obečanja Kristušovoga!

Molimo. O Bog, naša ob-

ramba i moč, zgledni se do-
li na ljudstvo k Tebi kriče-
če i po prošnjaj odičene i
nevtepene Device Marije Bo-
garodice, nje zaročnika, sve-
toga Jožefa, svetih apoštolov
Petra i Pavla i vseh svecov:
poslühni milostivno molitve
naše, s šterimi k Tebi zdi-
havamo za povrnenje greš-
nikov, za sloboščino i zvi-
šanje svete Materecrkve. Po
Kristuši Gosposdi našem.
Amen.

Sveti Mihalarhangel, bra-

ni nas v našem vojüvanji,
 bojdi naša obramba proti la-
 gojini i zasedavanji šatana.
 Naj njemi zapove Bog, po-
 nizno te prosimo, i ti voj
 nebeskih šeregov, süni z bo-
 žov pomočjov na pekeo ša-
 tana i druge hüde dühe, ki
 na etom sveti düše pogübiti
 iščejo. Amen.

**Presveto srce Jezušä, smi-
 luj se nam! (trikrat.)**

Svestvo sv. pokore.

Kelko bole je što nagnjeni na
 greh, telko bole je za njega spo-

ved potrebna. Dobra spoved je ključ do nebes, slaba pa ključ do pekla. Kelko bole je što izpostavljeni skušnjavam, telko bole je potreben pogoste spovedi. Što svoje grehe pri spovedi taji, što opravla spoved slabo, preobrača zdravilo v čemer.

Molitev pred zgrüntavanjom düşne vesti.

O moj Bog, tvoja svetloba sega notri v globočino moje düşe. Ti poznaš vse grehe, štere sam včino i šteri so me od tebe odtrgali. O moj Bog, prosim te, pridi mi na pomoč, da morem tebe in sebe prav spoznati. Ar

sam te razžalo, sam zašeo v temino, štero jedino ti lahko razženés. Razsvetluj me na teh temnih, blodnih potaj, gde se skrivle telko grehov, šteri me ponižüjejo v tvojih očaj. Ne dopüsti, o moj Bog, da se zadovolim samo s površnim zgrüntavanjom; moji grehi so ti znani, pomagaj mi, ka je tüdi jaz spoznam. Predvsem pa omehčaj mojo trdosrčnost, napuni moje srce z odkritov i globokov žalostjov i včini, da

občütim vso hüdobijo ino odürnost mojih grehov.

Sveti Düh, pridi v mene, vužgi moje srce z gorečov ljubavjov i razsvetli mojo düšo s svetlobov, da prav spoznam stanje moje düšne vesti. Skaži mi svojo miloščo i daj mi globoko ino odkritosrčno obžalüvanje.

Zdaj premisli svoje grehe i se skrbno spitavli po pregreškaj, štere si včino.

Gledalo za düšno vest.

1. Slednja spoved.

Si smrtnoga greha sam rad ne

zatajo? Si meo volo, vse smrtne grehe ostaviti, pokoro naloženo izvršiti? Si jo zvršo? Če si pozabo pri slednjoj spovedi smrten greh povedati, zdaj ga moraš povedati.

Ki sam rad smrten greh zataji, tisti smrten greh včini i z ovih spovedanih grehov se njemi tüdi nieden ne odpüsti. Mali greh zatajiti je ne greh, ali nevarno delo; hüdi düh ga pomali na tajitev velkoga greha pripela. Či nemaš velki grehov te si dužen konči ednoga maloga povedati i obžalüvati, ovak je spoved nevalana. Če te je milošča boža od slednje spovedi občuvala grehov, eden stari že povedani greh skleni v to spoved i obžalüj. To se vsakomi, čeravno ma male grehe, toplo priporoča.

Ki pri spovedi nema vole vse smrtne grehe ostaviti i ki nema

vole ali v blagi ali v dūši ali v teli ali v poštenji včinjeni velki kvar popraviti, smrten greh včini i nieden greh se njemi ne odpūsti, če bi se ravno z vseh spovedao. Vsi grehi teh nevalanih spovedi, ne samo zatajeni i neobžalūvani, nego vsi grehi, štere bi mogli pri teh nevalanih spovedaj povedati, obžalūvati i je ostaviti, i vsi grehi po teh nevalanih spovedaj včinjeni, se morajo naedno^k pri ednoj spovedi povedati, ovak se odpūščanje ne more dobiti. Po ednoj nevalanoj spovedi se tečas dobro nemre spovedati, dokeč nevalane spovedi ne popravi.

Dokeč si blatne roke ne zape-rem, blatim vse, koga se doteknem, ravno tak zamazana dūša zamaže vse, dokeč se ne očisti i dober Bog je nemre gledati.

Si naloženo pokoro brez istin-

sko velikoga vzroka ne zamüdo? Za velke grehe naloženo vekšo pokoro (napr. čislo ali kaj drugo vekšega) po nemarnosti opüstiti, je smrten greh. Si ne stopo k prečiščavanji, k férmi, k zdávanji ali k svestvi slednjega mazanja v smrtnom grehi? To bi boži rop bio, oskruno bi ta svestva i smrtno zagrešo.

2. Desetere zapovedi.

Prva.

Te vtraga bilo moliti? Si se gizdavo? Si mrmrao proti Bogi? Si sam rad razmišleno molo? Si si dao karte metati? Te sram bilo križati se? ali — „Hvalen bodi Jezuš Kristuš“ — se pokloniti? Si šatringe, cumprnije vervao i delao? Si v senjaj vervao? Ki v drugoversko cerkev k opravišlom (krst, zdavanje, predga)

hodi, smrten greh včini. Ki dvoji v božoj smilenosti ali si misli: mam čas se ešče spokoriti, vej je Bog tak milostiven, takši smrtno greši. Ki pravi ali misli, ka je vsaka vera dobra, da nega duše ali pekla, ali taji kakoli drügo, ali pa dvoji v komkoli, ka Jezuš Kristuš po svoji Matericerkvi vervati zapove, smrten greh včini. Ki poleg svoje manjosti neve vere katoličanske, ali svoje dece ne vči v njoj, smrtno greši. Ki (mož ali žena) kelko mogoče ne skrbi v mešanom zakoni, šteri je sklenjeni pred kat. dühovnikom, naj bodo vsa deca po oba stariša katoličanskiva, smrten greh včini.

Drüga zapoved.

Si brez poštenja imenüvao bože ime, svece i angele? Prisegaš brez potrebe: „Bogme“, „pri mo-

joj düši?“ Boga, svece i vse, ka Bogi blüzi stoji preklinjati je smrten greh.

Tretja zapoved med deseterimi božimi i prva pa drüga cerkvena.

Si se pri svetoj meši dostojno obnašao. Kelko si od svete meše zamüdo? Kak dugo si službeno delo opravlaol? V nedelo i svetek brez velikoga istinskoga vzroka (takši je: beteg, duga ali težavna pot, slab obleč itd.) sv. mešo opüstiti je smrten greh! V nedelo i svetek edno tretino meše zamüditi, ali pred prečiščavanjom mešnikovim brez vzroka vöiti, je smrten greh. Velko oblübo prelomiti (napr. edno čislo) je velki greh. Grešno delo oblübiti (na pril.: da ne boš z drüгим gučao) jer greh i se ne sme ta

oblüba držati. V nedelo i svetek je vsako spačljivo razveseljavanje smrten greh. Bog je sedmi den svetio. Ti tüdi sveti i počivaj! Ne dopüsti si zato takšega veselja, polég šteroga ne svetiš i trüden postaneš!

Tanač: Tečas nikaj ne oblübi, dokeč svojega nakanenja ne po-veš spovedniki.

Štrta zapoved.

Si bogao, poštüvao i lübo svoje stariše, naprej postavlene tak svecke kak cerkvene? Moliš za stariže? Moliš za deco? Moliš za tovariša, tovarišico, svoje podložnike i naprej postavlene? Si svojo deco, podložnike, družino ne preveč obteršo z delom? Si je na na skrbi meo, naj Bogi služijo? Si verno oprávlao svojo službo? Si na deli ne manjaro?

Ki sebi podvržene v slabo, (nevarno, nečisto) društvo pušča, smrten greh včini!

Ki starišom, naprej postavlenim velko žalost, velko nepokornost, velku nečast (bitje, sramotenje) skaže i njim smrt ali kaj drugo jako hudoga žele, smrten greh má!

Peta zapoved.

Srčo si se? Kak dugo? Si stvar preveč mantrao? Si komi hudo želo? Si ga ošpotavao? Si se veselio drugoga kvári? Si žalosten bio nad drugoga srečov? Si pazo na svoje i svojih podložnih zdravje? Si koga na greh včio ali z rečjov, ali s tem, ka si niemi slabo peldo davao? Si dopüsto greh?

Ki velko odürnost ma do bližnjega, njemi v teli ali v düši vel-

ki kvar včini ali njemi ga samo želej velki greh ma.

Človeka moriti je velki greh, ali jezero vekši je, koga na greh včiti, nagibati (dekle, dečke zapelavati). Po smrtnom grehi se duša mori. „Jaj sveti zavolo spa-ke.“ Te reči je najkrotkejši Jezuš pravo.

Samoga sebe moriti je velki smrten greh.

Ki zakonsko delo zvršavajo proti naturi, naj dece nede smrten greh činijo! Vu velkih srdaj k spovedi iti je smrten greh i spoved nikaj ne vala. Če otpüstiš pa se zmiriš s sovražnikom, slobodno ideš k spovedi, če bi ti on ravno ne šteo odpüštiti. Ti se ne srdi, Če se on srdi je njegov greh.

Šesta zapoved

Ki sam rad nečisto, nesramno misli, žele, guči, gleda, se dotiče

sebe ali drugoga, ali nečisto žive, smrten greh ma. Rod, posvečeno peršono želeti ali ž njov grešiti, je ešče vekši greh. Ta okolščina se mora pri spovedi odkriti. Si prek mere jo, ali pio? Si zadoben i jestvinov, pitvinov? Si ne misliš na ženitev, či si ne za ženitev? Želeš se z oblečom drugomi spoli dopásti?

Ki se ne ogible prilike, po šteroj v nečisti greh kaple, smrtno greši: Takše prilike so ples, pogled po drugom spoli itd. Ki angelsko življenje šče pelati, naj se hrani s krühom angelskim, k sv. prečiščavanji naj rad hodi.

Sedma i deseta zapoved.

Si komi kaj vkradno, koga znoro? Si posojeno ali najdeno blago povrno? Si pomagao v tolvajiji? Si od dece jemaó blago

ali od družine? Ali küpo vkradjeno blago? Sirmaki daš mi loščino? Siromaki do 10 dinarov kvara včiniti, je že smrten greh.

Dokeč se velki kvar ne povrne, je kvarčineči tolvaj i grehi se njemi ne otpüstijo. Če nemre včasipovrnoti, naj konči želenje ma to kak najhitrej doprinesti. Ki tolvajsko blago na shrambo jemle, s tolvajom eden greh včini.

Osma zapoved.

Si lagao? Če si lagao, si s tem mogoče drugim škodo včino? Si koga brez zroka potvarjao, sodo, zavrgeo v mišlenji i guči? Si koga neznane grehe razglašüvao? To je ogovarjanje, grajanje, šimfanje. Če si njemi velko poštenje vzeo, preo tistimi moreš dobro gučati od njega, Si koga v oči

osramotio? To je ošpotavanje. Če si njemi velke škode napravo, pred tistim ga moraš pomiriti. Si na koga kaj žmislo? To je ogri-zavanje. Če si njemi veliko poš-tenje vzeo, pred kem si njemi vzeo, pred tistim moraš popra-viti, da je ne istina, ka si glaslo od njega. Či bližnjega poš-tenje veliko škodo trpi po tvojem guči, poslušanja, ali mišlenji smrten greh maš! Če si komi veliko poš-tenje vzeo i njemi povrnoti neš-češ, nieden greh se ti ne odpüsti.

Deveta zapoved.

Ki sam rad zakonsko peršono požele, ali ž njov nečisto žive, dvojni smrten greh včini: 1. neš-čistost, 2. zakon prelomi.

3. Svete Materecerkve tretja zapoved.

V petek i drüge prepovedane

dneve brez velkoga vzroka meso jesti je smrten greh. Od 7. leta do smrti je dužen vsaki to zapoved držati. Ki je betežen, ki nemre postne hrane dobiti i ki ma dopuščenje od višje cerkvene oblasti meso jesti, je izvzeti od te zapovedi.

II. Postne dneve se ne postiti brez velkoga vzroka, je smrten greh. Od 21-ga leta do 60-ga je vsaki krščeničnik dužen poste etak držati: zajtrka ne meti (ali ščista malo, pár žlic hrane se zato dopusti), k obedi se nasititi, k večerji pa polovico indašnje večerje k sebi vzeti.

Zroki, ki odvežejo od te zapovedi ostroga posta so: velka telovna slabost. žmetno delo i dopuščenje višesnje oblasti.

Premišlavanje od greha.

Greh je največa nesreča.

Greh je peklenško delo.

Samo eden smrten greh pa si zgüblen za večno, či v tom grehi merješ!

Ali naj za greh ednoga hipa pogübim svojo düšo, štera je nemrtelna.

Živeti samo edno megnjenje v smrtnom grehi se pravi, postaviti v nevarnoščo svoje zveličanje.

Gda si zapelavani v greh, spomni se, ka si samo eden stopaj od smrti.

Požalüvanje.

O moj Bog, kak velki so moji grehi! Moja düša je v tvojih očaj odürna; zgü-

bo sam nebesa; pod gospod-
stvom hüdobnoga sovražni-
ka sam. Pa naj bi ne so-
vražo greha, šteri mi je
napravo takšo nesrečo? Pri-
hajam k tebi nazaj, o moj
Oča, najbolši vseh očov!
Spomni se, ka neščeš smrti
grešnika, nego naj se spre-
obrne i živé. Odpüsti mi
i ne kaštigaj me po tvojoj
ostroji pravičnosti. Naj te ge-
ne, o moj Bog, obžalüvanje
istinsko potrtega srca, šte-
ro objokayle svoje grehe.

O kelko drugih zrokov mam ešče, ka svoje grehe objokavlem i je sovražim! Zakaj, o moj Jezuš, si potio na Olskoj gori krvavi pot? Zakaj si bio na Pilatovom dvori bičüvani i na Kalvariji križani? Što te je obsipao s sramotenjom v teh grozних bolečinaj, štere si trpo?

Vera mi pravi, ka sam tvoje trpljenje i tvojo smrt tüdi jaz pripravo z mojimi grehi. Zavolo njih si trpo;

oni so povnožili tvoje bolečine. Moja hüdobija je prebodnola tvoje Srce. Prevzetnost mojega düha ti je položila trnovo korono na častivredno glavo. Jaz sam te bičüvao s svojov nečistostjov. Jaz sam te križao, o moj Bog. Jaz sam obnovo s svojimi grehi tvoje trpljenje i tvojo smrt. Kam naj bežim, kam naj se skrijem, da vujdem tvojoj pravičnoj srditosti?

V tvoje rane, o dragi Je-

zuš! Pun zavüpanja do tvo-
jega neskončnoga smilenja
prihajam pod tvoj križ, da
se ti obtožim sam in pri-
poznam hüdobijo svojih gre-
hov. Pri tebi vüпам dobiti
otpüščenje i miloščo.

Trdno sklenem čuvati se
vseh grehov i vseh tüdi
smrt rajši pretrpeti, kak te
ešče gda s smrtnim grehom
razžaliti. Podpiraj s svojov
miloščov te moj sklep!

(Gda zmoliš to molitev, idi k
spovedi, kak bi šo osebno pred
Jezuša, da te sodi.

Spovej se razumlivo i kratko, nikaj ne zmenšuj. Poslušaj spovednika, kak bi poslušao angela, ki po božem naročili s tebov govori.)

Molitev po spovedi.

Gospod Jezuš, ki si mi po svojem dobrotnom smilenji odpüsto, operi mojo düšo v svojoj krvi po toj sv. spovedi, štero sam ravno zdaj opravo. Operi jo bole i bole, ar je nigdar ne zadosta čista, da stopi pred tebe.

Prosim te, stvori v meni

novo srce; srce, štero de ti
 dopadljivo po čistosti i ti
 vdano v lübezni. Ne püsti
 me nikdar od sebe i ne ob-
 račaj več svojega obraza od
 mene.

Čüo sam, o moj Bog, slad-
 ko in tolažljivo reč: „Od-
 vežem te od tvojih grehov
 v imeni Oče in Sina in Dü-
 ha Sv.“ Človek jih je go-
 vorio na zemli, nego člo-
 vek, ki je tvoj namesnik,
 šteromi si dao ti oblast i
 ki je govorio v tvojem imeni.

Ti, o Gospod, si v nebesaj
 podrdo, to sodbo smilenja,
 štera me je znova postavila
 v stan milosti. Krv Jezu-
 šova se je razlejala nad me-
 nov, njena oživlajoča moč
 je ozdravila moje rane, mo-
 ja duša je očiščena.

O, da bi se ti vsi tvoji
 angeli, o Gospod, da bi se
 ti vsi tvoji svenci namesto
 mene zahvalili za dobroto,
 štero si mi skazao. Amen.

Jezùš moj, ponovim ti
 ešče ednok svoj trden sklep,

ka rajši merjem, kak bi te
 ešče gda smrtno žalo. Pa
 tudi malih grehov se ščem
 čuvati kak najbole mogoče.
 Blagoslovi te sklep i potr-
 di ga tak, ka čiravno me
 napadne najhüjša sküšnjava,
 se nikdar več ne bom ločo
 od tebe i od tvoje lübezni.

Opravi zdaj pokoro, da je ne
 pozabiš. Či bi pa kda na njo po-
 zabo, jo opravi te, kda se na njo
 spomniš, ka si pozabo; potom
 nede greh.

Premišlavanje od
 zveličanja.

Zveličanje je moj jedini

i prvi namen.

Samo edno dūšo mam i to morem rešiti, čiravno bi se mogeo nad vse trüditi.

Obžalüvanje bo zbrisalo moje grehe, čiravno so velki i številni.

Nestanovitnost v dobrom bi me lahko sünola v pekeo.

Sveto obhajilo.

Vera in hrepenenje.

(Sv. Frančišek Saleški.)

O moj Odrešenik, nerazumlivi si v toj skrivnosti,

nego zato li verjem, ka si sam, tvoje pravo telo, tvoja prava krv, tvoja düša, tvoje božanstvo. Verjem, ka je to skrivnost najprisrčnejšega združjenja, kak ga je mogla iznajti tvoja lübezen; skrivnost, v šteroj nam najpopolnejše deliš dragocene kinče tvoje lübezni. Da, verjem, moj prelübi Zveličiteo. Srečnoga se čütim, ka ti morem prinesti dar moje pokorščine i popune vdanosti. Pridi i vzemi mo-

je srce! Izroči se mi v sladkosti i obilnosti tvoje ljubezni, ar prihajam k tebi v poniznoj i prostoj veri.

Gda, o moj Odrešenik, bom mogeo, kak žeden jelen, vtišati žejo moje duše v tvojih studencaj? O gda pridem, da se ti pokažem? Dobro znam, ka sam ne vreden. S kananejskov ženov pripoznam, ka sam ne vreden vživati krüha, šteri je pripravleni za tvojo de-co; prosim te bar drobtine,

štire kaplejo od tvojega svetoga stola, da nahranijo i i ozdravijo mojo dušo. S kem sam si zaslužo takšo srečo, ka se ne braniš prebivati v meni, grešniki? Pridi zato, i ar sam tak ščeš, küšni me s svojimi svetimi vüstnicami! To mi bo zagotovilo tvoje prisrčne zdrüžitve z mojoy dušoy.

**Z občüdüvanjom i lübezno-
stjov zdrüžena molitev.**

(Sv. Bonaventura.)

O dober Jezuš, ti nas včiš

molti: „Daj nami dnes naš vsakednešnji krüh.“ Zakaj tak hrepeniš biti z nami? Ka vidiš v nas, ka bi ti moglo zbüditi ljubézen do nas, velikih grešnikov? O Gospod, brezmejna dobrota tvoja je, štera ne pozna nikših ovir. Zato se tüdi mi neščemo več nazaj držati, nego te goreče prosimo dnes, da se nam zročiš, da si naš od toga hipa za vsigdar. Pri-di zato v naše srce, štero hrepeni po tebi.

Ti goriš od lübezni do nas i tüdi mi te lübimo z vsem ognjom našega srca. Naj nas zdrüži vezalje medsebojne lübezni v tihom objemi i naj se potopi moja düša v tvojih naročaj.

Pa o lübi Jezuš, poslühni ešče edno mojo prošnjo!

Zakaj si pravo: „Naš vsakdenešnji krüh? Ali nam ščeš biti v hrano vsigdar i ti je ne zadosta, ka ostaneš samo eden den pri nas? S kem smo si zaslüžili to brez-

mejno naklonjenost? O Gospod, resan ne vem, ka naj pravim na tvojo dobroto, v šteroj se moj düh potapla, kak v globokom morji. Zato te prosim samo to, da ostanem vsigdar pri tebi, ar sam želiš biti vsikdar pri nas. Prosim te, prikleni nas ešče tesnejše s svojov ljubavjov na sebe, da se niti v činenji ne ločimo nikdar od tebe.

**Goreča lübezen do Jezušä
Kristušä.**

Sv. Frančišek Saleški)

O sladki Jezuš, Bog moj,

kak močno more moja duša
 zlübiti tebe, gda vidi lübe-
 zen, štero njoj skazüješ vu
 svestvi lübezni. Vabiš me
 k sebi, da se na prisrčen i
 čüdoviti način zdrüžim s
 tebov. O kak srčno rad bi
 te pritisno na moje srce i
 se te okleno, da postaneva
 edno. O da bi Jezuš vsig-
 dar ostao v mojem srci, da
 bi živo vnjem, da bi gospo-
 düvao nad njim! Kak si
 ednok moj, o Jezuš, ne püs-
 tim te nigdar več. V pla-

meni tvoje lübezni ščem go-
 reti i mreti, te ogen naj
 združüi mojega Stvoritela i
 mene, njegovo slabotno
 stvar. Ne smrt i ne živle-
 nje me več ne ločita od
 njega. Hvaleno naj bo vsik-
 dar njegovo sveto ino ime
 njegove presvete Matere,
 ki nam je dala takšega Si-
 na! Naj žive Jezuš, ki je
 darüvao svoje življenje smrti,
 da je ohrano življenje nam!

H r e p e n e n j e .

O boža mana, štera hra-

niš v sebi radost tela i krvi Jezusa Kristusa, mojega Odrešenika, samo po tebi hrepenim. Včini mi bridke vse čütne slasti i vsakše zemelsko veselje! Naj ne iščem nikšega drugoga veselja, kak veselje tvoje bože lübezni. Pokaži se mi izvo-ljenec moje düše; do vseh drugih stvari pa naj občütim samo odürnost. Pridi gospod Jezuš, pridi v mene Čütim lakoto po tvojem teli žejo po tvojoj krvi i moje

srce vzdihuje samo po tebi.
Pridi!

Po sv. obhajili.

Lübezen in zdrüžitev.

Zdaj sam se ti približao,
o goreči ogen. O Jezuš, moj
Bog, naj povzije živi pla-
men tvoje lübezni mene,
nevolno stvar, i me popu-
noma zdrüži v tebov! Daj,
o Gospod, da te lübirim iz
celoga srca, da se ti vdam z
vsov svojov düšov, da posve-
tim vse svoje moči tvojoj lü-

bezni i tvojoj službi. Daj mi, da živem popunoma po tvojem Srci, da morem po smrti vu tvojoj milosti prosti vsakšega greha dosegnuti večno življenje.

O moj presladki Jezuš, odzdaj naprej ščem živeti samo v popunoi ljubezni do tebe; vse meni odločené dni izročim brez pridrška tebi. Potrđi me v svojem miri i ljubezni. Naj bodo moji zvu-
nešnji čüti slepi i glühi za vse stvari! Žarki tvoje mi-

lošče naj me razsvetljujejo tak, da boš ti jedini moj voditeo i vučiteo, ki mi odkrivaš skrivnosti tvojega Srca. Skrij mojega düha tak v svojega, ka se popunoma zjedinim s tebov i boš samo ti znao za moje srce. Naj tvoja lübezen pritisne svoj pečat na moje srce i me odloči od vseh drüghih stvari, da se popunoma izročim samo tebi.

Toda Gospod, vej te že mam v svojoj lasti; moja lübezen se te oprijela z vsov

silov i te nešče več zapüstiti. Ne, nigdar več te ne püstim od sebe. O Jezuš, o lübezen, daj, da se tvoje neskončno smilenje razlije v potokaj na mojo düšo! Daj da se potopim v naročaj tvoje neskončane lübezni, i da se prevzeti od tvoje brezmejne lübezni, zgü bim v tebi kak kapla, štera spadne v morje. Včini, da popunoma pozabim na sebe i se tak potopim v tebi, da ne bom živo jaz, nego ti vmeni, i da

me sprejmeš v blaženo večnost, gde kraljuješ brez konca ti, ki si moja lübezen i moje življenje.

Zahvala po sv. obhajili.

Molim te, presladki Jezuš, pravi Bog i pravi človek, ki prebivleš v mojem srci; molim te. Blagoslovi Adamovo dete, štero si milostno obiskao, i njemi dopüsto, ka te obijne v prisrčnoj lübezni. Pozdravnivi bojta, častitlivi roki, šterivi sta bili za mene pri-

bitivi na križ! Pozdravljeni
svetivi nogi, šterivi sta bili
za mene presmeknjeni!
Pozdravleno bože rebro, šte-
ro si bilo za mene s špi-
cov prebodjeno! Bodi hva-
leno, o presmileno Srce, ra-
njeno iz lübezni do nevred-
noga grešnika, kak sam jaz!
Pozdravljam te, moj Gos-
pod i moj Bog, ki si istin-
sko navzoči v mojoj düši.
Molim te, hvalim i dičim te
z vsov gorečnostjov moje
düše. Neba i zemla naj te

hvalita z menov za obilne
i čudovite dobrote!

Ti si me lübo od vekov,
čiravno si naprej vido, ka
postanem negda tvoj nepri-
jatel. Živo sam brezbožno,
a ti si me očisto. Ali je ne
telko lübezni zadosta, ka Te
zlübigim z vsov vrelov goro-
čnostjov? Pa ešče več. V svo-
joj neskončnoj lübezni si mi
pripravo božo gostijo, gde mi
davleš svoje Telo za hrano i
svojo Krv za pijačo. Što me
more zdaj odtrgati od tvoje

ljubavi? Što me more odvrni-
 ti, da se nebi zjedino popuno-
 ma stebov? Sam si pravo; „Ki
 je moje telo i pije moja krv,
 ostane v meni i jaz v njem.“
 O zlata reč: Ti v meni i jaz
 v tebi! O kakša dobrotiv-
 nost, kakša lübezen! Ti v
 meni, ki sam nevolen i gre-
 šen, jaz pa v tebi, ki si po-
 polnost sama! Hvalim te,
 lübeznivi gost moje düše,
 da si nastavo najsvetejše.
 Olt. Svestvo, v šterom že-
 leš pri nas ostati do konca

sveta. O, da bi te vsi zbori zveličanih duhov slavili! Da bi poveličavali z menov tvojo brezprimerno dobrotivnost i tak nadomestili mojo slabotnost!

Darüvanje in zahvala.

O nezmerna lübezen, o nezmerna dobrota, ka bi mogeo včiniti, da bi te lübo, kak me lübiš ti? Kak ti morem dopovedati to, ka sam jaz, gda prihajaš ti k meni z vsem tvojim neskončnim bogatstvom. Daj

mi telko moči, kelko je potrebujem, da ti morem dostojno služiti! O krüh življenja kak ti naj zadosta zahvalim za sladko i prisrčno družitev, štero si završoti i štero ščeš obdržati z menov? Pomagaj mi, ka bom te prejemaο vsigdar s svetimi občütki, ka postanem isto telo s tobov i tvojimi brati, ki te vredno prejemaο! O, da bi se spremeniili vsi v edno dühovno i bože telo! O, da bi šteo Bog,

ka živem spremenjeni v tebe, za vsigdar takše življenje s teboj!

„Kristuš je moje življenje i smrt moj dobiček.“

**Popuna izročitev duše
Jezuši.**

(Sv. Bonaventura.)

O sladki Jezuš, zdaj gda si v mojih prsaj i v mojoj duši, napuni mi dušo i čüte s svetim ognjom tvoje ljubezni. Prešini me z istinskov i božov ljubavjov, da v sladkosti i svetosti zatop-

leni hrepenim samo po tebi. Daj, o Jezuš, da čütim lakoto po tebi, ki si krüh angelov i naš vsakdenešnji krüh; po tebi, ki si pripravo svetim düšam najdragše i najprijetnejše radosti. Srečni angelje, šteri te gledajo od lica do lica i se te nemrejo nigdar zadosta nagledati! O, da bi v mojem srci brez prestanka vladalo goreče hrepenenje, te videti i lübiti; da bi me gnala žgoča žela po tebi, o stüdenec živ-

lenja i modrosti. o ognjišče
večne svetlosti, potok naj-
čistejše blaženosti. O, da bi
le tebe iskao i najšeo, da
bi dospeo k tebi, da bi le
na tebe mislo i le od tebe
govorio, da bi delao vse na
hvalo i diko tvojega imena,
v lübezni i poniznosti, vu
veselji i stanovitnosti. Bo-
di, o boži Jezuš, moje vü-
panje i moja tolažba, moja
lübezen i moja radost, moj
mir i moje veselje, moja
sreča i moja blaženost, moja

hrana i moje zdravilo, moja pomoč i moje pribežališče, moja modrost i moj tanač. Moj duh i moje srce naj ti bota za vsigdar popunoma zročena i posvečena!

Hrepenenje po združenji z Bogom v nebesaj.

Hvala ti, o sladki Zveličiteo, ki si po svojoj dobrotivnosti obiskao žédno dušo i jo potolažo. Zdaj, o Gospod, lahko odpustiš službenika po tvojoj reči v miri. Zdaj gda sam te do-

bo v posest, o prelübeznivi
Zveličiteo, te neščem nig-
dar več zapüstiti. S celim
srcom dam slovo sveti i vse-
mi, ka je žnjim v zvezi, da
idem sloboden i veseli za
tebov, o moj Bog. Zdrüže-
ni sam s tebov, živem vu
tebi, vmerjem vu tebi. Či
mi podeliš miloščo, ostanem
s tebov na veke. Zaistino,
življenje mi postaja breme,
ar želem, ka se dūša odslo-
bodi od vseh vezalij i se
zdigne v nebesa. Kak žeden

jelen išče stüdenec žive vode, tak zdihávle moja düša po svojem Bogi v goréčoj želi, da že stopi pred nje-ga. Ne bojim se nikaj več smrti, ar si ti pri meni, Gospod, ki me boš vodo. Včini zato, o prelübi Jezuš, ka se moja düša v miri lo-či, ar istinsko sam tvoj i tvoj ščem biti zmirom. O či bi se včasi zdaj mogeo zdrü-žiti s tebov za celo večnost! O, da bi se mogeo zdaj včasi popunoma skriti v tvojem

Srci, i se pun sreće zgübiti,
 v njem! O, da bi se mogla
 moja düša v tvojoj lübezni
 odpočinoti, se zjediniti s
 tebov i punoma včivati Bo-
 ga, ki jo lübi! Ka me ešče
 večé na ete svet, o prelübi
 Jezuš? Svojo düšo zročim v
 tvoje roke. Vzemi jo ti, šte-
 roga moje srce lübi, naj na
 veke vživam srečo v tebi i
 se otpočinem v tvojem bo-
 šem kralestvi. Amen.

Molitev za odpüstke.

Pred podobov križanoga
 Jezuša.

Glej, o dober i presladek Jezuš! Pred tvojim obrazom se vržem na kolena i te prosim z vsov gorečnostjov moje dūše: vtisni milostivno v moje srce žive občūtke vere, vūpanja i lūbezni, istinsko žalost nad mojimi grehi i najtrdnejši sklep pobolšanja, gda z globokov i srčnov žalostjov gledam i v dūhi premišlávam petére rane, pa si stavim pred oči to, ka je že prorok David v tvojem imeni

govorio od tebe, o dober
 Jezuš: „Presmeknoli so mo-
 je roke i noge, prečteli so
 vse moje kosti.“

(Što odmoli po sv. obhajili to
 molitev i dostavi ešče naslednjo,
 dobi popuni odpustek, šteroga
 lahko daruje za verne duše v
 purgatoriumi.)

**Molitev na namen sv. Očé
 pápe za odpustke.**

O Bog, obrni se z očmi
 tvoje neskončne milošče na
 svojo Cerkev, štera se tü na
 zemli vojsküje. Razširi jo
 po vsem sveti, brani, vodi i

čuvaj jo v jedinosti. Odvrni od nje pohúšanje i grehe. Daj njoj moč proti sovražnikom tvojega svetoga imena. Včini, ka vsi krivoverci spoznajo i zapústijo svoje zmote. Daj pravo jedinost vsem krščanskim kralom i oblastnikom. Ne zapusti ovčic tvoje črede, za štero je tvoj Sin, Jezuš Kristuš, prelejšao svojo presveto krv. Daj nebeski Oča, da bodo vsi tebe i Jezuš Kristuša, šteroga si poslao, s Svetim Dü-

hom vred spoznali i častili.
Amen.

Oča naš. Zdrava Marija.
Dika. (Petkrat) Apoštolska
vera.

Litanije najsvetejšega Imena
Jezušovoga.

Gospodne, smiluj se,

Kristuš, smiluj se.

Gospodne, smiluj se.

Jezuš, sliši nas.

Jezuš, posluhni nas.

Oča Bog nebeski, smiluj se
nam!

Sin Bog Odküpiteo sveta,

Sveti Düh Bog,

Sveto Trojstvo eden Bog,

Jezuš, Sin živoga Boga, smi-
luj se nam!

Jezuš, svetloba Oče, smiluj
se nam!

Ježuš, žar vekivečne
svetlosti,

Ježuš, krao dike,
Ježuš, sunce pravičnosti,
Ježuš, Sin Marije De-
vice,

Ježuš, lübeznivi,
Ježuš, prečüdni,
Ježuš, Bog močni,
Ježuš, oča prišestnoga
veka,

Ježuš, Angео velkoga
sklepa,

Ježuš, najzmožnejši,
Ježuš, najpotrplivnejši,
Ježuš, najpokornejši,

Smiluj se nam!

Jezuš, krotek i z srca
 ponizen,
 Jezuš, lúbiteo čistoče,
 Jezuš, lúbiteo naš,
 Jezuš, Bog mirü.
 Jezuš, spraviteo življenja
 Jezuš, pelda jakosti,
 Jezuš, goreči lúbiteo
 düš,
 Jezuš, naš Bog,
 Jezuš, naše pribežališče,
 Jezuš, Oča siromakov,
 Jezuš, kinč vernih,
 Jezuš, dober pastir,
 Jezuš, svetlost prava,
 Jezuš, modrost vek-
 večna,

Smiluj se nam!

Jezuš, dobrota neskon-
čna,

Jezuš, naša pot i ži-
vljenje,

Jezuš, veselje angelov,

Jezuš, krao patriarhov,

Jezuš, voditeo apoštolov,

Jezuš, vučiteo evan-
gelistov,

Jezuš, moč manternikov,

Jezuš, presvetiteo spo-
vednikov,

Jezuš, čistoča devic,

Jezuš, korona vseh
svecov,

Milostiv nam bodi, odpusti
nam, Jezuš!

Smiluj se nam!

Milostiv nam bodi, pos-
lühni nas, Jezuš!

Od vsega hüdoga,
Od vsega greha,
Od tvoje srditosti,
Od zasedavanja šatana,
Od düha nečistoče,
Od smrti vekivečne,
Od zametavanja tvojih
tanačov,

Po skrivnosti tvojega
sv. vtelovljenja,

Po tvojem narodjenji,

Po tvojem detinstvi,

Po tvojem božem ži-
vlenji,

Po tvojih trüdaj.

Odslobodi nas Jezuš!

Po tvojem smrtnom
stiskavanji i trpljenji,
Po tvojem križi i zavr-
ženosti,

Po tvojih bolečinaj,
Po tvojoj smrti i pokopi,
Po tvojem goristanenji,
Po tvojem v nebo sto-
plenji,

Po tvojem nastavljenji
najsvetejšega Oltar-
skoga Svestva,

Po tvojem veselji,
Po tvojoj diki,

Agnjec boži. ki odjemleš
greha sveta! Odpusti nam
Jezuš!

Oslobodi nas Jezuš!

Agnjec boži, ki odjemleš greha sveta! Poslühni nas Jezuš!

Agnjec boži, ki odjemleš greha sveta! Smiluj se nam, Jezuš!

Jezuš, sliši nas!

Jezuš, poslühni nas!

Molimo. Gospod Jezuš Kristuš, ki si pravo: „Prosite i zadobite, iščite i najdete, klonkajte i odpre se vam“, prosimo te, daj nam ogen tvoje bože ljubavi, naj tebe s celim srcem, z govorenjom i činjenjom lübi-

mo i tebe hvaliti nigdar ne
henjamo.

Daj nam, Gospod, naj
vsigdar mamó bojznost i
lúbav tvojega sv. Imena,
ar nigdar ne odvzemeš svo-
jega ravnanja onim, štere
v stanovitnosti tvoje lúbavi
potrdiš. Ki živeš i kralü-
ješ na veke vekov. Amen.

(300 dni odpüstka ednok na
den.)

Lifanije| presv. Srca Jezu-
šovoga.

Gospodne, smiluj se,

Kristuš, smiluj se.

Gospodne, smiluj se.

Kristuš, sliši nas.

Kristuš, poslühni nas.

**Oča Bog nebeski, smiluj se
nam!**

**Sin Bog Odküpiteo sve-
ta,**

Sveti Düh Bog,

Sveto Trojstvo, eden

Bog,

Srce Jezušä Sina več-

noga Oče,

Srce Jezušä v utrobi

Deve Matere od Düha

Svetoga poprijeto,

Srce Jezušä, z Rečjov

Smiluj se nam!

Bogá istinsko zje-
dinjeno,

Srce Jezušá, Veličan-
stva vekivečnoga,

Srce Jezušá, cerkev Bo-
ga sveta,

Srce Jezušá, prebiva-
lišče Navišnjega,

Srce Jezušá, hiša boža
i vrata nebeska,

Srce Jezušá, goreče og-
njišče ljubavi,

Srce Jezušá, posodo pra-
vice i ljubavi,

Srce Jezušá, dobrote i
ljubavi puno,

Srce Jezušá, nezmerna

Smiluj se nam!

globočina vseh jákosti,
 Srce Jezuša, vse hvale
 prevredno,
 Srce Jezuša, krao i sre-
 dina vseh src,
 Srce Jezuša, vu šterom
 so vsi kinči modrosti
 i znanosti,
 Srce Jezuša, vu šterom
 stanüje punost Bo-
 žanstva,
 Srce Jezuša, v šterom
 se je Oči dopadnolo,
 Srce Jezuša, s šteroga
 obilnosti smo vsi pri-
 dobili,

Smiluj se nam!

Srce Jezusa, žela vek-
večnih višav,

Srce Jezusa, potrplivo
i puno smilenosti,

Srce Jezusa, bogato za
vse, ki te zavzavajo,

Srce Jezusa, studenac
žitka i svetosti,

Srce Jezusa, pomirenje
za naše grehe,

Srce Jezusa, z ošpota-
vanjom obteženo,

Srce Jezusa, potrto za
volo naših grehov,

Srce Jezusa, pokorno
notri do smrti,

Smiluj se nam!

Srce Jezusa, s špicov
 prebodjeno,
 Srce Jezusa, vretina vse
 tolažbe,
 Srce Jezusa, življenje i
 goristanenje naše,
 Srce Jezusa, naš mir i
 pomirenje,
 Srce Jezusa, aldov za
 grešnike,
 Srce Jezusa, zveličanje
 vu tebi se vüpanje
 Srce Jezusa, vüpanje
 vmirajočih,
 Srce Jezusa, veselje
 vseh svecov,
 Agnjec Boži, ki odjemleš

Smiluj se nam!

grehe sveta! Odpüsti nam
Gospodne!

Agnjec boži, ki odjemleš
greha sveta! Poslühni nas,
Gospodne!

Agnjec Boži, ki odjemleš
grehe sveta! Smiluj se nam!

V. Krotkoga i poniznoga
Srca Jezuš.

O. Včini naše srce tvo-
jemi Srci spodobno.

Molimo. Vsemogoči i ve-
kivečni Bog, zgledni se na
Srce prelüblenoga Sina tvo-
jega i na vse hvale i zado-
volščine, štere je tebi v

imeni grešnikov prikazalo i podeli vsem onim, ki tvojo smilenost zazavajo, odpüščenje v imeni Sina tvojega, Jezüša Kristuša, ki s tehom žive i kralüje v jedinosti Düha sv. Bog na vse veke. Amen.

(300 dni odp. vsakikrat — Leon XIII.)

Posvefitev presv. Srci Jezüšovomi.

(Leon XIII.)

Presladki Jezüš, odküpiteo pokolenja človeškoga, zgledni se doli na nas, ki

pred tvojim oltarom v poniznosti klečimo. Tvoji smo i tvoji ostanoti želemo; ali naj se ešče bole k tebi pridružimo, ovo dnes se tvojemi presvetomi Srci posebno radovolno priporočimo. Vnogi so te ne poznali; vnogi tvoje zapovedi prelozivši zavrgli so te. Premilostiven Jezuš, vsem tem smilüj se i potegni je k tvojemi presvetomi Srci. Gospodne bodi naš Krao, ne samo onim, ki so te nigdar

ne ostavili, nego i pogüblenim sinom, ki so te ostavili; včini, naj kem hitrej v tvojo očinsko hišo nazaj se povrnejo i ne prejdejo v svojoj nevoli i gladi. Bodi i onih Krao, štere je kriva vera oslepila ali nezložnost od nas odtrgnola. Pripelaj je nazaj v domovino pravice i k jedinosti vere, naj kem prle bode edna ovčarnica i eden pastar. Zadnjič bodi Krao i onih, ki so ešče v staroj

blodnosti poganstva, pripe-
 laj je s tmice v svetlost i
 kraljestvo bože. Podeli, Gos-
 podne, tvojoj Cerкви gvüšno
 i stalno slobodnost. Podeli
 vsem narodom mir i red;
 daj, naj od vseh strani sve-
 ta te eden glas bode čüti:
 Hvala Šrci božemi, po kom
 je nam zveličanje spravle-
 no: njemi bodi hvala i di-
 ka na vse veke. Amen.

Zadostilna molitev.

za den presvétoga Srca Jezušo-
 voga predpisana od XI. Pius Pá-
 pe 28. mája 1928.

Sladki Jezuš, Tvojo gorečo ljubav do ljudi ti vno-gi s telkov nemarnostjov i zametávanjom nezahválno vráčajo: Ovo mi Ti pred Tvojimi oltarami s posebnim poštüvanjom zadošče-nje sčémo dati za grešno nemarnost ljudi i za žalitve, s šterimi Tvoje lübeče Sr-ce od vseh strani napadajo.

Spomenemo se, ka smo se negda mi tüdi tak nedos-tojno obnašali; celo v glo-boko žalost vtopleni najo-

prvim za sebe prosimo Tvo-
 je smilenje. Pripravleni smo
 z dobrovolnim pomirjenjom
 zadoščenje dati ne samo za
 svoje grehe, nego tudi za
 prestopke drugih, šteri od
 poti zveličanja daleč zablod-
 jeni vu svojoj nevernosti i
 trdokornosti se neščejo k
 Tebi pasteri i voditeli pri-
 družiti, ali pa krstno ob-
 lübo z nogami tlačéči so
 sladki jarem Tvojega zako-
 na dolivrgli.

Vse té žalostne grehe

vküp i splošno želemo poravnati; po ednom pa želemo popraviti: gizdo vu življenji i nesramnost vu obleki, vno-ge zaséde pokvarjenosti na nedužne düše, prelámlanje svetkov, na Tvoje Ime i na Tvoje svece sipane strašne psovke, sramotenje Tvojega namestnika i popovskega réda, zametavanje i grozno skrunitev samoga Svestva bože ljubavi, nazadnje vküpne grehe narodov, šteri se borijo proti pravicam Tvoje

Cerkve i njene vučéče oblasti. O da bi mogli té grehe s svojov krvjov dolioprati.

Zdaj pa za povračilo razžaljene Tvoje bože dike darüjemo Tebi ono isto zadoščenje, štero si Ti negda Oči darüvao na križnom drevi i na naših oltáraj vsaki den ponávlaš, navküp z zadoščenjom B. D. Marije, vseh svecov, i pobožnih vernikov, ti s srca obečamo, ka svoje i drüge stare grehe, kak tüdi zametavanje

tvoje ljubavi potomtoga z močnov verov, s čistim življenjem, z obdržavanjem evangeliumskih zakonov, najbole s popolnim spunjavanjem zapovedi ljubavi, na kelko smo mogoči i nas Tvoja milošča pomore, poprávimo.

Z druge strani vse proti Tebi namenjene žalitve po svojoj moči zadržimo i k tvojemi nasledüvanji kem več ljudi pridobimo. Vzemi gori, dragi Jezuš, po pri-

prošnji zadostilne svete Device Marije eto zadostilno molbo i obrži nas z močjov tvoje neskončne milošče v stanovitosti verne vu Tebi dužnoj službi do smrti, naj na zadnje vsi pridemo v ono domovino, gde Ti z Očom i Svetim Dühom navküp živeš i kralüješ Bog na vse veke. Amen.

Molitev v zadoščenje na prvo nedelo meseca.

Srce Jezušä božansko, pred Tebom klečeč darüje-

mo Tebi vse molbe i hvá-
le i zvišavanja B. D. Mari-
je, vseh nebeskih angelov
i vseh svécov i cele svete
Materecerkve i goreče že-
lemo, naj Te vsa stvarjenja
na vse veke tak molijo,
hvalijo i zvišavajo.

Prispodobno Ti hválo da-
vamo za vsa dobra dela na-
ture, milošče i dike, štera
s Tebe, preobilne vretine
vseh dobrot neprestanoma
izvirajo.

Zdrüženi z vsemi, ki Te-

be ljubijo, Te prosimo ponizno, da odpustiš vse nevernosti i nezahvalnosti, vse mlačnosti i nemirnosti, vse nedostojnosti i bantüvanja, s šterimi Tebe ljudje posebno vu najsvetejšem oltarskom svestvi žalijo. Vzemi na té namen milostivno našo vero, vüpanje i ljubav, poslühni smileno naše prošnje.

V. Srce Jezusa božansko, smiluj se Tvojoj svetoj Cerkvi, vsem cerkvenim i svet-

skim poglavarom i vsem
Tvojim vernim!

O. Prosimo Te, poslušni
nas!

V. Srce Jezusa božansko,
smiluj se vsem kotrigam ete
bratovčine, štera je na Tvo-
jo čast nastavlena!

O. Prosimo Te, poslušni
nas!

V. Srce Jezusa božansko,
priporočamo Ti naše poseb-
ne potrebčine!

O. Prosimo Te, poslušni
nas!

V. Srce Jezúša božansko, smiluj se pokojnim vernim, šteri v purgatoriumi trpijo, najbole onim, šteri so vu žitki k etoj bratovčini slišili!

O. Prosimo Te, poslühni nas!

Prošnja.

Srce Jezúša božansko, Ti si se za zveličanje vseh lüdi nebeskomi Oči na križnom drevi gor aldüvalo i té áldov na naših oltaraj nezračunanokrat ponavlaš: dopüsti, naj té áldov ne-

skončane ljubavi vsem ljudem
bode na vekivečni hasek.

Obdrži, brani i ravnaj
Tvojo sveto Cerkev i nje
poglavara, rimskoga pápo,
zjedini z rimskim papom
püšpeke, s püšpeki vse dü-
hovnike, z dühovniki vse
verno ljudstvo; naj tak vsi
vküp edna dühovna zidina
postanemo, štera na apoštol-
skom fundamenti Petri kak
na pečini i na Tebi, Gos-
podi Jezuški kak na vogel-
nom kamni stoji. Vse krivo

včenje, razkol, spako, preganjanje i nemarnost odvračaj od Tvoje svete Cerkve.

Brani vladare, oblasti i poglavare, naj svoje podložnike po Tvojoj mudrosti i zmožnosti vu miri i jedinstvu, vu pravičnosti, ljubivosti i pravoj pobožnosti k vremenitomi i vekivečnomi blaženstvu pripelajo.

Daj starišom Tvojo miloščo, naj svojo deco Tebi na diko i njim na zveličanje

gorihránijo, naj je vu ne-
dužnosti i jakosti za sine
bože i öročnike nebeskoga
kralества pripravijo.

Vlej vu detinska srca po-
kornost, poštüvanje i za-
hvalno ljubav do svojih ro-
ditelov, naj nje tvoj boži i
očinski blagoslov obilno na-
puni.

Podeli podložnikom i
službenikom vernost i zves-
tost, vu spunjavanji svojih
dužnost, potrplivost i po-
niznost, čisto obnašanje i

veselje Dūha Svetoga.

Čuvaj nedužne, okrepi pokornike, povrni grešnike, ponizi neprijatele tvoje Cerkve i kak zablodjene ovčice pripelaj je nazaj v tvojo ovčarnico, razširi vse bole i diko tvojega svetoga Imena, naj vsi lūdje pridejo do spoznanja pravice i na večno zveličanje.

Dopūsti naslednje, da vsaki človek Tebi bode priporočen; smiluj se pokojnim vernim, posebno našim ro-

ditelom, rodbini, prijatelom
i onim, šterih se nišče ne
spomené; daj, naj ž njimi
v küp mi tüdi pridemo pred
tvoje sveto lice i na verno
zveličanje. Ki živeš i kra-
lüješ z Ocom i Svetim Dü-
hom navküp Bog na vse
veke. Amen.

V. O presladko Srce Je-
zuša!

O. Daj naj Tebe vsigdar
bole lübimo!

3 Očenaše i 3 Zdravemarije.

Dühovno objajilo.

Ježuš odsev večnoga Ve-

ličanstva, trdno verjem v te-
be vu presvetom Rešnjem
Teli i gorečo želem s tebov
se združiti. Pridi, o Jezuš,
i napuni moje srce s svo-
jov miloščov! Obijnem te,
kak da bi že prišeo v mo-
je srce i se združim s tebov.
O Krao nebes, bodi tudi
krao mojega srca i vzemi
je popunoma za svoje. Vü-
pam se v tebi; ljubim te; ne
pripüsti nigdar, da bi se
ločo od tebe. Amen.

Laurefanske lifanije

Gospodne, smiluj se,
 Kristuš, smiluj se,
 Gospodne, smiluj se,
 Kristuš, sliši nas,
 Kristuš, posluhni nas,
 Oča, Bog nebeski,
 Sin Bog, Odküpiteo sveta,
 Sveti Düh, Bog,
 Sveto Trojstvo, eden
 Bog,
 Sveta Marija,
 Sveta Bogarodica,
 Sveta devic Devica,
 Mati Kristušova,
 Mati bože milošče,

Smiluj se nam!

Moli Boga za nas!

Mati najlepša,
 Mati najčistejša,
 Mati nevražena,
 Mati nevtepena,
 Mati lübezniva,
 Mati krotočüdna,
 Mati dobroga tanača,
 Mati Stvoritela,
 Mati Zveličitela,
 Devica najmodrejša,
 Devica poštenja vredna,
 Devica hvale dostojna,
 Devica zmožna,
 Devica milostivna,
 Devica verna,
 Gledalo pravice,
 Stolec modrosti,

Moli Boga za nas!

grehe sveta! Poslühni nas,
Gospodne!

Agnjec boži, ki odjemleš
grehe sveta! Smiluj se nam!

300 dni odpüstka vsakikrat)

Pod tvojo obrambo pri-
bežimo, sveta Bogorodica
ne zavrži naših prošenj v
naših potrebčinaj, nego od
vse pogibeli vsigdar oslo-
bodi nas, ti odičena i bla-
goslovljena Devica, gospa
naša i pomočnica naša! S
tvojim Sinom nas pomiri,
tvojemi Sini nas zroči, tvo-

jemi Sini nas priporoči!

V. Moli za nas sv. Bogorodica.

O. Da vredni postanemo obečanja Kristušovoga.

Molimo. Dopusti, prosimo, Gospodne Bože, naj se mi slugi tvoji večnomi telovnomi i duševnomi zdravji veselimo; i po slavnem zagovarjanji blažene Marije vsigdar Device od vremenite žalosti se odslobodimo i vekivečno veselje uživamo. Po Kristuši našem Gospodi. Amen.

Crkvene antifone i prošnje k Materi božoj.

1. Od prve adventne nedele
do Božiča.

1. O Jezuša Mati draga. —
Ti si v nebo ravna vrata, —
Po šterih lahko ta prido, —
Ki koli prav k Bogi ido.

2. Ošetuj vsem pomoč dati,
— Ki se ščejo pobolšati, —
Svoje grehe stalno tožeč, —
Tebi, Mati, verno služječ.

3. Vsa stvar se je začüdila,
— Kda si Deva porodila, —
Nam sina Zveličitela, — Poz-
dravljena od angela.

4. Zgledni se na nas greš-
nike, — Najbole na pokornike,

— Naj se i mi zveličamo —
Boga s tebom vsi dičimo.

**V. Angel Gospodnov je
nazvesto Mariji.**

**O. I poprijela je od Dü-
ha svetoga.**

**Molimo. Miloščo tvojo,
prosimo Gospodne, vlej vu
naše pameti, da ki smo po
angelovom oznanenji Kris-
tuša, tvojega Sina vtelov-
ljenje spoznali, po njegovom
trpljenji i križi vu diko go-
ristanjenja pripelani bode-
mo. Po istom Kristuši Gos-
podi našem. Amen.**

II. Od Svečnice do velke srede.

1. Zdrava Kralica nebeska,
— Zdrava bod' Gospa angel-
ska! — Zdrava koren, vrata
zvana — Odked nam je svet-
lost dana.

2. Veseli se, o Devica, —
Čista navküp i Rodica; — De-
ce svoje posluhni glas, — I
Jezuša moli za nas.

3. Zdrava bodi, o Marija, —
Za nas prosi ti Jezuša! — Gda
svet ete površemo, — Naj se
s tebov radüjemo.

V. Dopüsti, naj te hvalim, o sveta Devica.

O. Daj mi moč proti ne-neprijatelom tvojim.

Molimo. Podeli nam, milostivni Bog, pomoč v našoj slabosti, da mi ki obhajamo spomin svete Bogarodice, s pomočjov njene priprošnje od svojih grehov stanemo. Po istom Kristuši, Gospodi našem. Amen.

III. Od velike sobote do prve nedele po Risalaj.

1. Kralica neba i zemle, — Ale-aleluja; Tebi se ves svet radüje; — Aleluja, — Ale-aleluja.

2. Veseli se o Marija, — Ale-aleluja; — Koga si vredno nosila, Ale-aleluja.

3. Kak je pravo gor je stano, — Ale-aleluja. — Na veke de on kralüvao, — Aleluja, — Ale-aleluja.

4. Moli za nas vsigdar Boga, Ale-aleluja. — Sina tvojga predragoga, — Aleluja, — Ale-aleluja.

V. Veseli i radüj se, Devica Marija, aleluja.

O. Ar je Gospod istinsko vstano, aleluja.

Molimo. O Bog, ki si z vstajenjom tvojega Sina, našega Gospoda jezusa Kris-

tnša, svet razveselio; daj, prosimo, da po njegovej Materi Devici Mariji dosegnemo veselje večnoga življenja. Po istom Kristuši, Gospodi našem. Amen.

IV. Od prve nedele po Risalaj do adventa.

1. Zdrava bojdi Kralica, —
K tebi kričo tvoja deca, —
Zdrava Mati moje vüpanje, —
Žitka sladko batrivanje.

2. K tebi kričimo pregnani,
— Eve sini, ti bodi z nami
— Gda jokajoč v etoj dolini
— Zdihavamo k tebi gori.

3. Boj naša zagovornica, —

Ne skрати nam tvojga lica —
 Pokaži Sina tvojega, — pre-
 goni brani vsakoga

4. O ti kroto milostivna, —
 O pobožna dobrotivna, — O
 sladka Deva Marija, — Brezi
 tebe je smrt bridka.

**V. Moli za nas sveta Bo-
 garodica.**

**O. Da vredni postanemo
 obečanja Kristušovoga.**

**Molimo. Vsemogoči, večni
 Bog, ki si telo i dušo odi-
 čene Device i Matere Mari-
 je, da bi vredno prebiva-
 lišče tvojega Sina biti za-
 služila, s pomočjov Svetoga**

Düha pripravo, daj, da bo-
mo vsi, ki se njenoga spo-
mina veselimo, po njenih
milostivnih prošnjaj od bo-
dočega hüdoga i od večne
smrti rešeni. (Po istom
Kristuši gospodi našem.
Amen.)

Molitev k svetomi Jožefi.

Glejte, verni i modri služ-
benik, šteroga je Gospod
postavo nad svojo družino.

V. Prosi za nas, sveti Jo-
žef!

O. Da vredni postanemo

obečanja Kristušovoga.

Molimo. Naj nam pomaga prosimo te, Gospod, zasluženje zaročnika tvoje presvete Matere Marije, da nam bo po njegovih priprošnjaj podeljeno, ka naša slabost nemre dosegnoti. (Ki živeš i kralüješ na veke vekov. Amen.)

Lifanije vseh SVECOV.

Gospodne, smiluj se,
 Kristuš, smiluj se,
 Gospodne, smiluj se,

Kristuš, sliši nas,
 Kristuš, posluhni nas,
 Oča, Bog nebeski,
 Sin Bog, Odküpiteosveta,
 Sveti Düh, Bog,
 Sveto Trojstvo, eden
 Bog,

Sveta Marija,
 Sveta Bogarodica,
 Sveta devic Devica,
 Sveti Mihao,
 Sveti Gabriel,
 Sveti Rafael,
 Vsi sveti angelje i ar-
 kangelje

Vsi sveti dühovni redi,
 Sveti Ivan Krstiteo,

Moli (molfa, molte) Boga za nas! Smluj se nam!

Sveti Jožef,
 Vsi sveti patriarki i
 proroki,

Sveti Peter,
 Sveti Paveo,
 Sveti Andraš,
 Sveti Jakov,
 Sveti Janoš,
 Sveti Tomaž,
 Sveti Jakob,
 Sveti Filip,
 Sveti Bertalan,
 Sveti Matej,
 Sveti Šimon,
 Sveti Tadej,
 Sveti Matjaš,
 Sveti Barnabaš,

Moli (molta, molte) Boga za nas!

Sveti Lukač,
 Sveti Marko,
 Vsi sveti apoštolje i
 evangelistje,
 Vsi sveti vučeniki Gos-
 podovi,
 Vsa sveta drobna deca,
 Sveti Štefan,
 Sveti Lovrenc,
 Sveti Vincenc,
 Sveti Fabijan i Šebeščan,
 Sveti Janoš i Paveo,
 Sveti Kozma i Damijan,
 Sveti Gervaz i Protaz,
 Vsi sveti manterniki,
 Sveti Silvester,
 Sveti Gregor,

Moli (molta molte) Boga za nas!

Sveti Ambrož,
 Sveti Avguštín,
 Sveti Hieronim,
 Sveti Martin,
 Sveti Mikloš,
 Vsi sveti püšpecje i
 spovedniki,
 Vsi sveti cerkveni vu-
 čitelje,
 Sveti Anton,
 Sveti Benedik,
 Sveti Dominik,
 Sveti Ferenc,
 Vsi sveti spovedniki i
 levite,
 Vsi sveti rodovniki püš-
 čavniki,

Moli (molte) Boga za nas!

Sveta Marija Magdalena,
 Sveta Agata,
 Sveta Lucija,
 Sveta Agneš,
 Sveta Cecilija,
 Sveta Katarina,
 Sveta Anastazija,
 Vse svete device i dovice,
 Vsi sveci i svetice bože,
 Milostiv nam bodi, Odpusti
 nam Gospodne!
 Milostiv nam bodi, Posluh-
 ni nas Gospodne!
 Od vsega hüdoga,
 Od vsega greha
 Od srditosti tvoje,

Moli (molfe) Boga za nas!

Oslobodi nas
Gospodne!

Od nágle i nepripravne
 smrti,
 Od mrež vražjih,
 Od srditosti, odürjava-
 nja i vse hüde vole,
 Od düha nečistoče,
 Od groma i nebeskoga
 zburkanja,
 Od potresa zemle,
 Od pomora, glada i bojne,
 Od smrti vekivečne,
 Po skrivnosti tvojega
 svetoga vtelovljenja,
 Po tvojem prihodi,
 Po tvojem narodjenji,
 Po tvojem svétom krsti
 i posti,

Oslobodi nas Gospodne!

Po tvojem svetom kri-
 ži i tvojem matranji,
 Po tvojoj smrti i tvojem
 pokopi,
 Po tvojem svétom go-
 ristanenji,
 Po tvojem čüidnom v
 nebezastoplenji,
 Po prihodi Düha své-
 toga,
 Na den sodnji;
 Mi grešniki,
 Da nam prizaneseš,
 Da nam odpüstiš,
 Da nas na pravo poko-
 ro pripelaš,
 Da tvojo sveto Cerkev

Oslobodi nas Gospodne!

Prosimo Te, poslühni nas!

ravnaš i obdržiš,
 Da neprijatelje sv. Cer-
 kve poniziš,
 Da očo apoštolskoga i
 vse cerkvene rede v
 sv. veri održiš,
 Da kralom i krščanskim
 poglavarom mir i pra-
 vo zložnost podeliš,
 Da vsemi krščanskomi
 lüstvi mir i jedinstvo
 podeliš,
 Da vse blodeče k jedi-
 nosti Cerkve pozoveš
 i nevernike k svetlosti
 Evangeliuma pripelaš,
 Da nas v tvojoj svetoj

Prosimo Te, poslušni nas!

službi potrdiš i ob-
držiš,

Da naše pameti na ne-
beska želenja podig-
neš,

Da vsem našim dobro-
činitelom vekivečna
dobra daruješ,

Da duše naše, naših
bratov, rodbine i do-
bročinitelov od veki-
večne skvarjenosti
rešiš,

Da sad zemli daš i ob-
držiš,

Da vsem vernim premi-

Prosimo Te, poslušni nas!

nočim pokoj vekive-
čen darüješ,

Da nas poslühneš,
Sin boži;

Prosimo Te,
poslühni nas!

Agnjec boži, ki odjemleš
grehe sveta! Odpüsti nam
Gospodne!

Agnjec boži, ki odjemleš
grehe sveta! Poslühni nas
Gospodne!

Agnjec boži, ki odjemleš
grehe sveta! Smiluj se nam!

Kristuš sliši nas.

Kristuš poslühni nas.

Gospodne, smiluj se.

Kristuš, smiluj se.

Gospodne, smiluj se.

Oča naš i, t. d.

V. I ne vpelaj nas v sküšavanje.

O. Nego oslobodi nás od hüdoga.

Molitev k presv. Oltarskomi Svestvi.

(Se moli, gda je vö djáno.)

V. Krüh z nebes si njim podelo. (Aleluja.)

O. Ki ma vso sladkost v sebi. (Aleluja.)

Molimo. O Bog, ki si nam v čüdnom Svestvi spomin tvojega trpljenja zapüsto, daj nam, te prosimo,

svete skrivnosti tvojega te-
la i tvoje krvi tak častiti,
ka mo sad tvojega odreše-
nja vsigdar v sebi čutili.
(Ki živeš i kralüješ na ve-
ke vekov. Amen.)

Molitve po litanijaj.

O Bog, pridi mi na po-
moč; Gospod pašči se mi
pomagat.

Osramočeni naj bodo i
naj se sramüjejo, šteri mi
segajo po življenji.

Zavrnejo naj se i sram
jih naj bo, šteri mi húdo
želejo.

Zavrnejo naj se hitro
osramočeni, šteri se mi
smejejo.

Radüjejo i veselijo naj
se v tebi vsi, šteri te išče-
jo; i šteri ljubijo tvoje od-
rešenje, naj vsigdar gučijo:
Slaven bodi, Gospod.

Jaz pa sam revež i siro-
mak, Bog pomagaj mi.

Moj pomočnik i moj od-
rešenik si ti Gospod, ne
müdi se.

Dika bodi . . .

V. Pomagaj svojim služ-
benikom.

O. Ki v tebe zavüpajo,
moj Bog.

V. Bojdi nam Gospod
močen türen.

O. Pred neprijatelom.

V. Nikaj naj ne opravi
neprijatel pri nas.

O. I sin krivice naj ne
proba nam škodüvati.

V. Gospod ne ravnaj z
nami po naših grehaj.

O. I ne povračüj nam po
naših hüdobijaj,

V. Molimo za našega
pápo I.

O. Čuvaj jih, Gospod, poživljaj i osrečuj jih na zemli i ne daj jih v roke njihovih neprijatelov.

V. Molimo za našega püšpeka I.

O. Gospod čuvaj i vari jih od vsega hüdogo.

V. Molimo za svoje dobrotnike.

O. Povrni milostno, Gospod, vsem, ki nam zavolo tvojega imena kaj dobroga včinijo, z večnim življenjom.

V. Molimo za verne düše v purgatoriumi.

O. Gospod, daj jim večni mir i pokoj ino večna svetlost naj jim sveti.

V. Naj počivajo v miri.

O. Amen.

V. Molimo za svoje brate, šteri so ne tü.

O pomagaj tvojim služabnikom, ki v tebe zavü-pajo, moj Bog.

V. Pošli jim, Gospod, pomoč iz svetišča.

O. I vari jih s Siona.

V. Gospod, poslühni mo-jo molitev.

O. I moj glas naj pride k tebi.

Molimo. O Bog, komi je lastno smilivati se vsigdar i prizanašati, sprimi naše prošnje naj nas i vse tvoje službenike, štere grehov veriga veže, milostno odveže tvoje dobrotno smilenje.

Poslühni, prosimo, Gospod, naše ponizne prošnje i odpüsti nam grehe, šterih se obtožimo, da nam z odpüščenjom vred dobro-

tivno mir podeliš.

Skaži nam milostno Gospod, svoje velko smilenje, da nas od vseh grehov odvežeš i od kaštig, štere za nje zaslužimo, rešiš.

O Bog, koga greh razžali i pokora pomiri, zgledni se milostno na molitev tvojega ljudstva, štero te ponizno prosi; odvrni šibe tvojega srda, šteroga za svoje grehe zaslužimo.

Vsemogočni večni Bog, smiluj se nad tvojim služ-

benikom, našim papom I, i vodi jih v tvojem smilenji po poti večnoga življenja, da bodo, ka je tebi prijetno, s tvojov pomočjov želeli i vsov močjov izvršavali.

O Bog, pastir i vladar, vseh vernih, glej milostivno na tvojega službenika, našega püšpeka I., šteroga si za pastira našoj püščekiji postavov; podeli njim; da bodo tistim, nad štere so postavleni, z rečjov i dejanjom hasnili i tak s čredov, štera njim je

izročena, dosegnoli večno življenje.

O Bog, od koga izhajajo svete žele, dobre misli i pravična dela, daj svojim službenikom takši mir, šteroga svet nemre dati, da bodo naša srca tvojim zapovedam vdana i da bodo časi po zotrto strahi pred neprijateli s tvojov pomočjov varni i mirni.

Vužgi, Gospod, naša srca z ognjom Svetoga Düha, da ti bomo s čistim telom slü-

žili i z nevtepenim srcom dopadnoli.

O Bog, Stvoriteo i Od-
küpiteo vseh vernih, podeli
düšam tvojih službenikov i
službenic odpüščenje vseh
grehov, da smilenje, štero
so si vsigdar žeलेle, s po-
božnimi prošnjami dose-
nejo.

Začni, prosimo Gospod,
naša činenja s svojim nav-
dihavanjom i sprevajaj jih
s svojov pomočjov, da se
vse naše molitvi i vsa naša

dela vsigdar po tebi začnejo i po tebi začeta dokončajo.

Vsemogoči večni Bog, ki gospoduješ nad živimi i mrtvimi ino se smiluješ vsem, od šterih znaš, ka do tvoji po veri i dobrih delaj, ponizno te prosimo, naj vsi, za štere smo se namenili moliti, ki ešče živejo, ali pa so se s sveta ločili, po prošnjaj vseh tvojih svecov iz smilenja tvoje dobrote odpüščenje vseh

grehov dosegnejo. Po Gos-
podi našem Jezušu Kristušu,
tvojemu Sini, ki s tebov ži-
vi i kraljuje v jedinosti Dü-
ha Svetoga Bog na veke
vekov.

O. Amen.

V. Gospod z vami.

O. I s tvojim dühom.

V. Vsemogočni i smileni
Bog naj nas posluhne.

O. Amen.

V. I vernih duše naj po
milošči božoj počivajo v
miri.

Litanijev časť sv. Jožefi.

Gospodne, smiluj se.

Kristuš, smiluj se.

Gospodne, smiluj se.

Kristuš, sliši nas.

Kristuš, posluhni nas.

Oča Bog nebeski,

Sin Bog Odküpíteo
sveta,

Sveti Düh Bog,

Sveto Trojstvo eden Bog,

Sveta Marija,

Sveti Jožef,

Slavni odvetek

Davidov,

} Moji Boga
za nas!

} Smiluj se nam!

Svetlost patriarkov,
Zaročnik Bogarodice,
Čisti čuvar svete Device,
Sina božega hraniteo,
Skrben braniteo Kris-
tuša,

Glavar svete familije,
Jožef najpravičnejši,
Jožef najčistejši,
Jožef najmodrejši,
Jožef najmočnejši,
Jožef najpokornejši
Jožef najvernejši,
Gledalo potrplivosti,
Lübiteo siromaštva,
Zgled delavcov,

Moli Boga za nas!

Lepota domačega živ-
 lenja,
 Braniteo devic,
 Steber familij,
 Tolažba nevolnih,
 Vüpanje betežnikov,
 Zagovornik vmirajočih,
 Strahota hüdih dühov,
 Zavetnik svete Cerkve,

Moli Boga za nas!

Agnjec boži, ki odjemleš
 grehe sveta! Odpüsti nam
 Gospodne!

Agnjec boži, ki odjemleš
 grehe sveta! Poslühni nas
 Gospodne!

Agnjec boži, ki odjemleš
 grehe sveta! Smiluj se nam!

V. Za gospodara svoje hiše ga je postavo.

O. I za vladara celoga imanja svojega.

Molimo. O Bog, ki si z nezgovornov previdnostjov svetoga Jožefa za zaročnika tvoje najsvetejše Rodice blagoslovno odebrao; daj nam, prosimo te, da koga zavetnika častimo na zemli, onoga zagovornika vredni bodemo imeti v nebesaj. Ki živeš i kraljuješ na vse veke. Amen.

(300 dni odp. na den. Pij X.,
18. marca 1909.)

Pobožnost k Jezušu v presvetom Oltar. Svestvi.

Priprava.

Jezuš, zveličiteo moj, iz
lubezni do nas ljudi si pri
nas v presvetom Oltarskom
Svestvi noč i den. Čakaš i
sprejemleš vse, ki prihajajo,
da te obiščejo. Trdno ver-
jem, ka si tu nazoči. Mo-
lim te v globokoj poniz-
nosti. Zahvalujem se ti za
vse milosti, štere sam pre-

jeo od tebe, posebno pa za to, ka si mi darüvao samoga sebe v tom Oltarskom Svestvi, ka si mi dao svojo lübo Mater za priprošnico i mi davleš veselje, ka prihajam k tebi v cerkev. Molim tvoje presveto Srce i se njemi zahvalüjem za te obisk iz trojnoga namena. Prvič: da se ti zahvalim za te prevelke dobrote, drugič; da bar nekelko popravim krivice, štere se ti godijo v tom Oltarskom Sves-

tvi, i tretjič; da te molim na vseh tistih krajaj sveta, gde te najmenje častijo i si najbole zapüščeni. Svoje molitve združim s tistimi pobožnimi düšami, štere te zdaj molijo po celom sveti.

O dragi Jezuš! Lübigim te iz celoga mojega srca i požalüjem, ka sam te žalo. S tvojev miloščov trdno sklenem, ka te nigdar več ne razžalim.

Lübezen i darüvanje.

O Jezuš, Bog lübezni, daj

da bo moje srce gorelo od
lūbezni. Daj, da nikaj ne-
bom mislo, nikaj ne želo,
nikaj ne iskao i ne najšeo,
kak tebe. Kak srečen bi bio,
či bi me popunoma napu-
njavao te boži ogenj i či bi
se z leti povnožüvala moja
lūbezen do tebe! O lūbezen
Jezušova, gda bodo vužgali
sveti plameni moje srce?
Moj predober Zveliciteo, jaz
ščem samo zato ešče živeti,
da te morem lūbiti: ka mi
hasni moje življenje, či ne

obračam popunoma vsega v to, ka ti služim, te ljubim, o preljubljeni Jezuš, tebe, ki si dao življenje za mene, da si mi dokazao svojo lübenzen? Da, ka bi ešče mogeo ljubiti na sveti, či ne ljubim tebe, ki si dika, veselje i radost angelov i svecov?

Moja düša naj od zdaj naprej žive samo zato, da te lübi; moje srce naj bije samo v lübezni i hrepeni po lübezni do tebe. Naj se rastopi moje srce i gori od

lūbezni pri spomini na jaslice, na križ i na tabernakel. Da se tesnejše združim z daritvov tvoje lūbezni, ti posvetim dnes i za vsigdar svojo dūšo, svojo volo, svojja dela, sebe vsega. To svoje malo daritev, o večni Oča, združim z neskončnov daritvov, štero je darüvao tvoj boži Sin na križi i štero ponavla vse dni na oltari. Sprejmi jo dobrotno po zasluženji tvojega božega Sina i daj mi miloščo,

da ja bom tüdi jaz ponav-
lao vse dni, pa se ob smrti
popunoma darüvao v tvojo
diko. Želem si iz celoga
srca miloščo, štero si po-
delo vnogim mantrnikom,
da bi vmro iz lübezni do
tebe. Či sem pa ne vreden
te velke milošče, mi podeli,
o moj Zveličiteo bar to, ka
ti posvetim svoje življenje
v globokoj pokorščini i ra-
dovolno sprejmem tisti na-
čin smrti, šteroga si mi po
tvojoj previdnosti ti odločo.

Vzdihlaj.

O moj **Bog**, vmreti ščem,
da se ti dopadnem; ali bar
jezerokrat rajši vmreti, kak
te žaliti.

Izročitev **Jezuši** **Kristuši** v
presvetom **Oltarskom**
Svestvi.

Pred tvojim oltarom kle-
čim, o moj Bog, Dobro zna-
joč, ka sam ti dužen za-
hvalo za telko dobrot, šte-
re sam prejeo od tebe, ti
zdaj slovesno za vsigdar
oblübigim svojo popono vda-

nost i večno vernost. Izročim ti vse, ka mam i ka sam, sprejmi dobrotno te mali dar. Jaj meni, či bom odzdaj naprej kaj drugoga lübo zvün tebe; či ne bom trdno skleno aldüvati ti vse, kak najprle spoznam, ka je to tvoja vola. Moje imanje, moje zdravje, moja slobodnost, moje življenje vse je tvoje; ravnaj z vsem tem kak ščeš. Darüjem i posvetim ti svoje imanje, svoju slobodnost, svoje zdravje,

svoje življenje, da služijo samo tebi; vse svoje dušne moči, da je vidiš; vso svojo srčno gorečnost, da jo dopuniš; vse zadeve svojega zveličanja, da je ti vravnavaš. Kak ti morem odtegnoti svoje življenje, či si pa ti svoje za mene tak rad darüvao! Ka vekšega si mogeo včiniti kak mreti na križi za zveličanje moje duše i poleg toga se ešče zmirom darüješ za mene na oltari?

O lübezen mojega Boga,
vse žele mojega srca, štere
sam v mojem življenji ne
posveto tebi, se mi vidiijo
zgülüne. Sprejmi, prosim
te, bar to, ka mi je ešče
ostalo! O Jezuš, či te nem-
rem lübiti tak, kak želem
i kak ti zaslüžiš, daj mi bar,
da te teško lübitim, kelko
morem! O moj Bog, zvün
tebe želem najti samo na-
sprotstva, bridkosti i bo-
lesti, da bom sladko prisi-
ljeni samo tebe lübiti, se

samo v tebe vklenoti i za naprej samo za tebe živet.

Dühovno obhajilo.

O moj Jezuš, trdno verjem, ka si v presvetom Oltarskom Svestvi istinsko nazoči. Ti si moj Gospod i moj Bog. Molim te i ljubim te nad vse. Želem te prejeti z vsov gorečnostjov moje duše. Vüpanje stavim samo na tebe, ki si moja opora. Ar te, o dober Jezuš, zdaj nemrem istinsko

prejeti, pridi bar v dühi v moje srce. S tebov se zdrüžim, i darüjem se ti, kak da bi bio v mojem srci. Ne dopüsti, ka bi se gda ločo od tebe i od tvoje lübezni.

Ponizna prošnja do Jezušä Kristušä v presvetom Oltarskom Svestvi.

Moj Gospod i moj Bog, pred tvojim svetim tabernaklom, pred tvojimi angeli i vsem nebeskim zborom se vržem pred tebov na kolena, da te ponizno prosim

odpüščenje i ti zadosta včini-
nim za vse žalitve, štere
trpiš v presvetom Oltar-
skom Svestvi. Najponiznej-
še te prosim odpüščenje
mojih grehov. O Gospod, ti
je poznaš; žmetni so i dosta
jih je. Požalüjem je v naj-
globokejšoj žalosti i rad bi
je oprao s svojov krvjev.
Odpüsti, o Gospod, da sam
bio brez pobožnosti i zbra-
nosti pri telkih svetih me-
šaj, da sam mlačno i brez
sadü prejemaó sveta obha-

jila. O Jezuš, pripoznam ti svoje krivice, pripoznam svoje grehe, požalujem je i mrzijo se mi.

Odpüsti tüdi, moj dragi Jezuš, ka telko poganov, nevernikov i krivovercov zametavle i ne verje v presveto Oltarsko Svestvo, nego te žali den za dnevom. Odpüsti telkim katoľičanom, ki se komaj malo razliküjejo od tvojih neprijatelov. Nezahvalniki ne pomislijo, ka so ti dužni

izkaživati čast. Či predejo v cerkev, bi se lahko pravilo od njih, ka pridejo samo zato, da te tem hüje žalijo. Ali si mogeo o Jezuš ostati v tom Oltarskom Svestvi, da trpiš telko zaničüvanja? Ali si bio dužen nam s tem telko dobroga včiniti, da zato vdablaš telko nezahvalnosti? O nedopovedana dobrota Srca Jézušovoga, o nerazumliva hüdobija človeškoga srca, o občüdüvanja

vredno potrpljenje mojega
 Zveličitela! Kak si mogeo
 dozdej trpeti teko zame-
 tavanja i kak to moreš
 prenašati ešče düže? O
 Gospod, da bi te mogeo s
 krvjov obraniti pred žalit-
 vami, štere se ti godijo v
 presvetom Oltarskom Sve-
 stvi! Pripoznam, ka si vre-
 den vse časti, dike i hvale,
 zato ti v globokoj poniz-
 nosti izkažüjem vdano čast
 s tem, ka spoštlivo oprav-
 lam svoje molitve. Posvetim

se ti za vsigdar kak goréča daritev lübezni. V dühi želem biti na vseh krajaj sveta, gde si v presvetom Oltarskom Svestvi nazoči, da ti skažem čast, kak ti jo skažüjejo tvoji angeli i vsi tvoji verni slüžbeniki. S tem položim vse svoje skrbi na tvoje oltare i želem, da bi tvoje presveto Telo vsi lüdje vsigdar častili, molili, lübili i dičili.

SVETA KRIŽNA POT.

Sv. Leonarda Porto-
Mavriškoga

Sveta križna pot je pobožnost, pri šteroj v duhi sprevajamo božega Sina pri štirinajstih postajaj, od tam gde je bio v grob položeni ino premišlavlemo njegovo bridko trpljenje i smrt.

Priprava.

Molimo. Začni, prosimo, Gospod naša činenja s svojim navdihavanjom i sprevajaj jih s svojov pomočjov, da se vsa naša dela i vse naše molitve vsigdar

po tebi začnejo i po tebi
začeta dokončajo. Po Kri-
stuši Gospodu našem. Amen.

(Požalüvanje.) Smileni
Jezuš, ljubim te više vsega,
ar si neskončano popolen i
vse ljubézni vreden; iz vse-
ga srca se požalüjem, da
sam razžalo tebe, najvekšo
dobroto.

(Namen.) Darüjem ti to
sveto križno pot v čast tis-
te trpljenja-pune poti, po
šteroj si hodo za mene, ne-
volnoga grešnika. Dobiti

želem svete odpustke i moliti na vse tiste namene, za štere so bili podeljeni. O Jezuš, sprimi je za mene i po rokaj Marije Device za sirote verne duše v purgatoriumi, (posebno za..)

Daj mi, Gospod, po etoj križnoj poti dosegnoti v tom življenji tvojo miloščo, po smrti pa večno zveličanje. Amen.

(Napravi namen, eden popuni odpustek dobiti za sebe, druge vse pa daruj za verne duše, šterim želeš pomagati. Lepa navada je vse odpustke darivati Mariji

Devici, da jih ona obrne v hasek tistim dūšam, šterim najbolje žele.)

Prva postaja.

Pilatuš obsodi Jezušā k smrti.

V. Molimo te, Kristuš, i te hválimo.

O. Ar si po tvojem svetom križi svet otküpo.

Premišlavli občüdüvanja vredno poniznost nedužnoga Jezušā, gda je poslūšao i sprijao krivično sodbo. Znaj, ka so hüdobije tvojega jezika bilé tisti lažni-vi svedocje, ki so preslepi-

li sodnika, da je nedužnoga
 Jezušā obsodo k smrti. O-
 brni se záto k svojemi lü-
 bezni punomi Bogi i vzdih-
 ni bole s srcom, kak z vü-
 stami;

O moj lübi Jezuš, kak
 nezgrüntana je tvoja lübe,
 zen! Te se pa za tak ne-
 vredno stvar ponizaš, da
 zavolo nje ideš v ječo, spri-
 meš vezalje i vdarce pa se
 daš cilo obsoditi v tak sra-
 motno smrt. Oh, to me mo-
 re zadeti v srce i genoti k

pokori nad telkimi grehi
 mojega jezika; mrzijo se
 mi i bridko je obžalüvlem.
 Zato bom po vsoj toj križ-
 noj poti proso i zvao! Moj
 Jezuš, smilüj se! Moj Jezuš,
 smilüj se!

Oča naš. Zdrava Marija.

**V. Smilüj se nam o Gos-
 pod!**

O. Smilüj se nam!

Drüga postaja.

Jezuš vzemekriž na svojerame.

**V. Molimo te, Kristuš, i
 te hvalimo.**

O. Ar si po tvojem svetom križi svet odküpo.

Premišlavli, kak je dober Jezuš radovolno obino sveti križ, s kakšov krotkostjov je prenašao vdarce i žalitve hüdobnoga ljudstva. Ti pa ves nepotrpliv bežiš pred križom, kak li moreš. Ali neveš, ka brez križa ne prideš v nebesa? Žaluj že nad svojov slepotov, obrni se k svojemi Gospodu i pravi:

Ne tebi, o Jezuš, liki meni

se spodobi žmeten križ,
 šteroga so ti naložili moji
 grehi! Lübi Zveličiteo, daj
 mi moč, da volno obinem
 vse križe, štere zaslužijo
 moji velki pregrehi. Daj
 mi tüdi miloščo, da se lo-
 čim s toga sveta v lübezni
 do svetoga križa; goreč od
 te lübezni naj tüdi jaz želem,
 kak tvoja službenica sveta
 Terezija: Trpeti ali mreti!
 Mreti ali trpeti!

Oča naš. Zdrava Marija.
 V. Smilüj se nam o Gospod!
 O. Smilüj se nam!

Tretja postaja.

Jezuš prvič spadne pod križom.

V. Molimo te, Kristuš, i te hvalimo.

O. Ar si po tvojem svetom križi svet odküpo.

Premišlavli, kak Jezuš, zavolo teliko zgüblene krvi oslableni prvič spadne pod križom. Glej, kak ga s pesnicami bijejo i z nogami bršejo. Pa denok potrplivi Jezuš ne odpre svojih vüst, nego trpi i muči. Ti pa si že zavolo lehkih križov ne-

miren, mrmraš, se pritožuješ i morebiti celo preklinjaš! Odpovej se že tvojoj nepotrplivosti i tvojoj gizdosti pa prosi svojega Gospoda, rekoč: O prelübezni vi Zveličiteo! Glej, pred tvojimi nogami kleči nesrečen grešnik. Kelkokrat i kak strašno sam grešio! O Jezuš, podaj mi v pomoč tvojo sveto roko! Pomagaj mi, da ves čas svojega življenja več ne spadnem v smrtni greh i da si tak

zagotovim po smrti večno
zveličanje.

Oča naš. Zdrava Marija.

V. Smiluj se nam o Gos-
pod!

O. Smiluj se nam!

Štrta postaja.

Jezuš sreča svojo žalostno
Mater.

V. Molimo te, Kristuš, i
te hválimo.

O. Ar si po tvojem sve-
tom križi svet otküpo.

Oh, kelka bolečina je pre-
sünola srce Jezuša i kelka

bridkost je zadela srce Matere Marije, gda sta se srečala! „O nezahválna duša“, ti pravi žalostna Mati, — „ka ti je včino moj Sin?“ I v bolečinaj te pita Jezuš: „Ka ti je včinila moja Mati? O zapusti že svoj greh, šteri je kriv najne velke bridkosti!“ Grešnik, ka praviš na to? — Vzdiхни iz srca pa pravi:

O boži Sin Marijin! O presveta Mati Jezušova!

Potrt i spokorjeni klečim pri vajnih nogaj. Ar jaz sam kriv vajne žalosti; s svojimi grehi sam brüso meč, šteri je rano vajno srce. Ves osramočeni i spokorjeni vaj prosim; Odpüs-tita mi! Smilüj se, o Jezuš, smilüj se, o Marija! Podelita mi milost, da vaj ne bom žalo nigdar več, i da bom s sočütjom premišlavo vajno trplenje i vajne bolečine.

Oča naš. Zdrava Marija.

V. Smilüj se nam o Gos-
pod.

O. Smilüj se nam!

Peta postaja.

Šimun iz Cirene pomaga Je-
zuši križ nesti.

V. Molimo te, Kristuš, i
te hválimo.

O. Ar si po tvojem sve-
tom križi svet odküpo.

Premišlavli, ka si ti tak,
kak te Šimon, ar si preveč
vdani sladnostim toga sve-
ta i zato križa ne nosiš iz
lübezni do Jezušä, nego z

nevolov, ar se ga nemreš rešiti. Zdrami že denok tvoje srce i pomiluj tvoje- ga teško obloženoga Gospoda! Sprejmi radovolno vse težave, štere ti pošila nebeski Oča i prizadevaj si, ne samo potrpežljivo jih nositi, nego za nje Bogi tudi hvalo davati. Moli zato i pravi:

O moj prelübeznivi Je- zuš! Zahvalim ti za prev- noge priložnosti, štere mi davleš, da bi mogeo za tebe

trpeti i za sebe kaj zaslužiti. **O** moj Bog, daj mi milost, da bom vse križe toga sveta potrplivo noso i si s tem pridobim večne dobrote. Daj, da bom tū s tebov žalüvao, po smrti pa s tebov v nebesaj kralüvao.

Oča naš. Zdrava Marija.

V. Smilüj se nam, o Gospod.

O. Smilüj se nam!

Šesta postaja.

Veronika poda Jezuš i polni prt.

V. Molimo te, Kristuš i

te hválimo.

O. Ar si po tvojem svetom križi svet odküpo.

Gledaj i premišlavaj na prti presveto obličje tvoje-
ga Zveličitela i genjeni od
lübezni do njega se potrü-
di vtisnoti si globoko vsr-
ce njegovo podobo. Srečen
boš, či boš živo s tov po-
dobov v srci i z njov stopiš
tüdi vu večnost. Da boš pa
vreden telike milosti, se
obrni k svojem Gospodi, i
ga prosi govoreči :

O moj trpeči Zveličiteo!
Prosim te, vtisni v moje
srce podobo tvojega sveto-
ga lica, da bom vsigdar na
tebe mislo, tvoje bridko
trpljenje meo pred očmi i
obžalüvao svoje grehe. Ó
jezuš, zavolo tebe ščem
svojo düšo napunjavati z
bridkostjov i svoje grešno
življenje ščem objokavati do
smrti.

Oča naš. Zdrava Marija.
V. Smilüj se nam o Gospod!
O. Smilüj se nam.

Sedma postaja.

Jezuš spadne drugič pod križom.

V. Molimo te, Kristuš, i te hválimo.

O. Ar si po tvojem svetom križi svet otküpo.

Premišlavli, kak Jezuš, tvoj Gospod i Zveličiteo, na zemli leži, oslableni od bolečin, potlačeni od svojih neprijatelov i zasramüvani od razdivjanoga lüdstva. Premisli si, da ga je ponižala tvoja prevzetnost

i vrgla tvoja gizda. Zapusti že svoj greh i z britkim požalüvanjom nad tvojov preteklostjov skleni, da boš v bodoče poniznejši. Pravi s požalüvanim srcom:

O presveti moj Zveličiteo! Vidim, ka pod teškim križom potrt ležiš na zemli, denok te molim i častim kak svojega vsemogočnoga Boga. Iz lübezni do tebe sklenem zatirati mojo prevzetnost. Očisti mi srce od vseh gizdavih častiželnih i

samolübnih misli. Podpiraj me s svojov miloščov, da vse ponižavanje sprimem z radovolnim srcem i da tak zaslužim s tebov povišani biti v nebeskom kralestvi.

Oča naš. Zdrava Marija.

**V. Smilüj se nam, o Gos-
pod!**

O. Smilüj se nam!

Osma postaja.

Jezuš tolaži jeruzamske žene.

**V. Molimo te, Kristuš i
te hvalimo.**

O. Ar si po tvojem sve-

tom križi svet otküpo.

Premišlavli, kak jako ti trbej žalüvati: najprle zavolo Jezusa, ki telko trpi za tebe; i potom ešče zavolo sebe, ki si tak nezahvalen, da se ščeš samo veseliti i ne henjaš njega žaliti.

Kak moreš ostati ešče trdi, či pomisliš, ka vse tvoj Zveličiteo trpi. Pogledni, kak je Jezuš milostiven do žalostnih žen. Obrni se k njemi tüdi ti z zavüpanjom i moli s požä-

lüvanim srcem :

O moj lübeznivi Zveliči-
 teo! Zakaj se moje srce ne
 razjoče od žalosti! Skuze
 prosim, o Jezuš, skuze
 žalüvanja i sočütja, da za-
 dobim takše smilenje, kak
 si je skazao žalüjočim že-
 nam. O Gospod, pogledni
 na mene z milostnimi očmi,
 da bom po svojoj smrti tü-
 di jaz tebe pun tolažbe mo-
 geo videti.

Oča naš. Zdrava Marija.
 V. Smilüj se nam, o Gospod.

O. Smiluj se nam !

Deveta postaja.

Jezuš tretjič spadne pod križom.

V. Molimo te, Kristuš, i te hvalimo.

O. Ar si po tvojem svetom križi svet otküpo.

Premišlavli, s kakšov bolečinov Jezuš tretjič spadne pod križom. Gledaj, kak Zveličitela, toga krotkoga i nedužnoga Agnjeca nesmileno sinjavlejo pa semta vlačijo. O nesrečen greh,

šteri samoga Sina Božega
 tak grozovito mantraš! Greš-
 nik, ali je ne tvoj ves po-
 trti Jezuš vreden tvojih
 skuz? Pravi zato z žalost-
 nim srcem:

Vsemogočni Bog, ki dr-
 žiš s svojim prstom nebo i
 zemlo, što te je tak nesmi-
 leno vrgeo? Oh, to so vči-
 nili grehi, v štere sam kapao
 i krivice, štere sam ponavlao.

Od grehov je ne henjala
 moja hüdobija, zato sam ž
 njimi povekšavao tvoje bo-

lečine. Liki pogledni, o
 Gospod, zdaj spokorjeni
 klečim pred tvojimi noga-
 mi i s tvojov miloščov trd-
 no oblübim: Ne bom grešio
 nigdar več, moj Bog, nig-
 dat več!

Oča naš. Zdrava Marija.
 V. Smilüj se nam, o Gos-
 pod!

O. Smilüj se nam!

Deseta postaja.

Jezuša slečejo i njemi ponü-
 dijo vino z žučom zmešano.

V. Molimo te, Kristuš, i

te hvalimo.

O. Ar si po tvojem sv. križi svet odküpo.

Premišlavaj moja düša, kak Jezüša vsëga ranjenoga zdaj ešče slečejo i kak njemi ponüdijo bridko pijačo. Poglej, kak Gospod trpi za tvojo nesramežlivost i nezmernost. Ali ga moreš pogledati brez sočütja? Poklekni k nogam tvojega tak osramočenoga Zveličitela.

O žalostni Jezüš, kakši razloček je med tebov pa

nad menov! Ti si ves ran-
jeni, s krvjov oblijani i pun
bridkosti, jaz pa ves v pri-
jetnosti, gizdav i pun na-
sladnosti, ali pa želem tak-
ši biti. Oh, jaz sam ne na
pravoj poti! Moj Bog, daj mi
miloščo, da spremenim svo-
je življenje i včini mi brid-
ke vse posvetne prijetnosti,
da bom na mesto njih od-
zdaj zelo koštati samo brid-
kosti tvojega trpljenja i da
bom tak vreden uživati ed-
nok s tebov nebesko veselje.

Oča naš. Zdrava Marija.

**V. Smilüj se nam, o Gos-
pod!**

O. Smilüj se nam.

Edenajsta postaja.

Jezuša na križ pribijejo.

**V. Molimo te, Kristuš, i
te hvalimo.**

**O. Ar si po tvojem sv.
križi svet odküpo.**

Premišlavli nezmerne bo-
lečine, štere je občüto Je-
zuš, gda so njemi na rokaj
in na nogaj meso i žile s
cvekami prebodnoli. Kak

je to, ka se tvoje srce ne potopi v žalosti, gda vidiš, ka tvoji grehi tak nesmileno mantrajo Zveličitela! Žaluj bar zdaj nad svojimi grehi i moli:

O, dobrotivni za volo mene križani Jezuš! Presüni že moje srce s svetov ljubnijov do tebe. Ar so pa moji grehi krivi, ka so ostri cveki tvoje roke i noge prebodnoli i pčibili na križ, daj mi to miloščo, da düšna bolečina probodne tüdi mo-

je srce i na križ pčibije vse
 moje hüde žele. Naj bom v
 življenji i smrti s tebov kri-
 žani, v nebesaj pa s tebov
 poveličani.

Oča naš. Zdrava Marija.

**V. Smilüj se nam, o Gos-
 pod!**

O. Smilüj se nam!

Dvanajsta postaja.

Jezuš vmerje na križi.

**V. Molimo te, Kristuš i
 te hvalimo.**

**O. Ar si po tvojem sv.
 križi svet odküpo.**

Pozdigni svoje oči i pre-
mišlavli, kak tvoj Odküpi-
teo na križi visi i vmira.
Glej, kak smrtno blede je
njegov sveti obraz. Poslü-
šaj, kak prosi odpüščenje
tistim, ki ga križajo i ža-
lijo. Spokorjenomi razboj-
niki oblübi nebeski raj;
svojo Mater izroči Janoši
i svojo düšo priporoči ne-
beskomi Oči. Slednjič nag-
ne glavo i vmerje. — Tak
je te tvoj Odküpiteo vmro
na križi zavolo tebe! O

moja dūša, glej, mrtvo obličje Zveličitela i ne odidi vkraj inači, kak samo z globokim požalüvanjom. Obijni sveti križ i vzdihni k Jezuši:

O lübleni Zveličiteo! Spoznao sam, ka so moji grehi tebi vzeli življenje. Ne sam vreden tvojega smilenja, ar sam te križao. Pá, o, kakšo tolažbo čüti moja dūša, gda čüjem, ka na križi moliš tüdi za tiste, ki so te križali! Ka naj včünim za

tebe ki si telko včino za mene! Glej moj Bog, zavolo tebe odpustim vsem, ki so me gda razžalili i želem dobro vsem ljudem. Tak vü-pam, ka srečno vmerjem v tvojoj lübezni, kak spokor-jeni grešnik, ki je vmirao na tvojoj desnici i čüo tvoje reči: Dnes boš z menov v raji. Oča naš. Zdrava Marija. V. Smilüj se nam, o Gospod. O. Smilüj se nam!

Trinajsta postaja.

Jezuša vzemejo s križa i položijo Mariji v naroča.

V. Molimo te, Kristuš i te hvalimo.

O. Ar si po tvojem sv. križi svet odküpo.

Premišlavli, kak oster je bio meč bolečin, šteri je je prebodno srce Mariji, gda je vzela v naroča svojega mrtvoga Sina. Gda ga je gledala vsega ranjenoga, so se njoj ponovile vse bolečine njenoga rahločütno-ga srca. Ali, ka je bio te meč, šteri jo je rano? Ob-žalüj zato svoj nesrečen

greh, združi svojo žalost s skuzami žalostne Matere Marije pa pravi :

O Kralica mantrnikov, gda bom vreden prav spoznati tvoje bolečine! Gda bom vreden tvojo žalost v srci nositi i s tebov trpeti! O nebeska Gospa, sprosi mi miloščo, da bom vsigdar žalüvao zavolo svojih grehov, šteri so tebi pripravili telko trplenja. Naj s tebov tü žalüjem i trpim, vüпам i lüбim, potem pa v tvojem

varstvi vmerjem i pridem
v tvojo družbo.

Oča naš. Zdrava Marija.

**V. Smilüj se nam, o Gos-
pod!**

O. Smilüj se nam!

Štirinajsta postaja.

Jezuša v grob položijo.

**V. Molimo te, Kristuš i
te hvalimo.**

**O. Ar si po tvojem sve-
tom križi svet odküpo.**

**Premišlavli, kak so ža-
lüvali sveti Janoš, Marija
Magdalena i vsi prijateli**

Jezušovi, gda je bilo njegovo telo v grob položeno. Najbole pa premišlavli, kak nevtolažljivo bridkost je čutilo srce Matere Gospodove, gda je vidila, ka nema več ljuboga Sina. Gda v duhi gledaš njene skuze, se moraš za to sramüvati, ka si med svetov križnov potjov kazao tak malo sočütja. Zdrami se bar zdaj pri zadnjoj postaji! Küšni spoštливо kamen svetoga groba, položi v duhi v njega svoje

srce i v bridkoj žalosti molli k svojeml Gospori :

O smileni Jezuš, ki si šteo iz lübezni do mene sprejeti telke bolečine križne poti, molim te v grobi ležečega. Po zasluženi tvoje trpljenja mi podeli miloščo, da sprejmea za popotnico v večnost tvoje presveto Oltarsko Svestvo. Moje zadnje reči naj bodo: „Jezuš, Marija, Jožef“; i naj bo, kak tvoj tüdi moj zadnji vzdihlaj: „Oča, v tvoje

roke zročim svojo dūšo.“
 Z živov verov, trdnim vū-
 panjom i gorečov lūbezno-
 stjov naj s tebov i za tebe
 merjem, da pridem s tebov
 vživat veselje na vse veke.

Oča naš. Zdrava Marija.

**V. Smilüj se nam, o Gos-
 pod!**

O. Smilüj se nam!

Sklep.

Molimo.

**O Bog ki si z dragov
 krvjov svojega edinoroje-
 noga Sina, šteo posvetiti**

križ v znamenje življenja, prosimo te, daj, da se bodo vsi, ki se veselijo poveljanja svetoga križa, da se bodo veselili vsešerom tudi tvojega varstva. Po Kristuši, Gospodi našem.

O. Amen.

**Pobožnost do preblažene
Device.**

Častenje i lübezen.

O Marija, ti si najdragša, najzvišenejša, najčistejša, najlepša i najsvetejša od

vsega stvorjenoga. O, da bi te, mila Mati, vsi ljudje spoznali i ljubili, kak zaslužiš! Veseli sam, gda vidim telko presrečnih duš v nebesaj i pravičnih na zemli, ki gorijo od tvoje dobrotivnosti i lepote. Posebno sam ešče veseli, ar te Bog lubi bole kak vse angele i ljudi. Prelübezniva Kralica tudi jaz te lubim, čiravno sam samo nevolen grešnik. A lubim te premalo. Rad bi te lübo iskrenejše i go-

rečnejše. Daj, povnoži mi
lubezen do tebe!

O moja presveta Mati, kak
zaduženi sam pri tvojem
Sini. Znam, ka je on vre-
den neskončne lubezni. Ti,
ki samo po tem želejš, da
ga vidiš ljublenoga, sprosi
mi veliko lubezen do Jezu-
ša Kristuša! Da, prosim te
za to, ar ti lahko sprosiš
od Boga vse, ka ščeš. Ne
prosim te zemelskoga bla-
ga, ne časti, ne bogastva;
prosim te samo to, ka naj-

bole žele tvoje srce, da namreč ljubim svojega Boga. Ali mi boš spunila to ponizno prošnjo, štera je tebi samoj tak draga? Ja, vej mi že pomagaš, že prosiš za mene! O prosi, prosi za mene Marija i ne henjaj prositi, dokeč me ne vidiš v nebesaj, gde bom za večno meo svojega Boga i ga lübo; ž njim pa tebe, o prelübez-niva Mati.

Vzdihlaj: O Marija, moje življenje, moja radost,

moje vüpanje, bodi pozdrav-
lena!

Izročitev Mariji.

O najsvetejša Devica,
vsigdar čista i brez vsak-
šega zamazka, moja lüba
Mati, Kralica nebes i zem-
le, zagovornica i pribeža-
lišče moje, sprimi dnes pod
svoj plášč mene, najbole
zaduženoga izmed vseh. O
Gospa moja, najponiznejše
se ti poklonim i se ti glo-
boko zahvalim za dobrote,

s šterimi si me dozdej nadelila. Lüvim te o lübezni-va Mati i z lübezni ti ob-lüvim, da ti bom slüžo vse moje življenje i včinim vse ka je v mojoj moči, da te bodo lübili tüdi drügi.

Darüjem ti vse, ka mam i ka sam, ar ti si za Jezu-šom moja pomoč, moja moč i moja tolažba; z veseljom se podvržem tvojemi vlada-nji; posvetim se popunoma tvojoj službi. Ne sam vre-den, da se imenüjem tvoje

dete; mej me samo za najnižjšega službenika, pa mi boš bole kak vse časti sveta. O mogočna Kralica nebes i zemle, sprejmi me za svojega najpokornejšega službenika i mej me pod svojim varstvom celo življenje.

Goreče te prosim, da mi sprosiš istinsko lübezen do svojega božega Sina Jezusa Kristuša i mi stojiš na strani v groznom hipi moje smrti. Ne zapüsti me, do-

keč ne bom zvün nevarnosti
v nebesaj, gde te bom z
božim Sinom naveke hvalo
i dičo. Amen.

**Molitev sv. Ferenca Saleš-
koga za podelitev kakše mi-
lošče.**

Pozdravljam te, preslad-
ka Devica Marija, Mati bo-
ža i te zvolim za svojo lü-
bo Mater. Prosim te, da
me sprimeš za svojega si-
na i službenika. Jedinu te-
be ščem meti za mater i
gospo. Zato te prosim, mo-

ja dobra i sladka Mati, da se milostivno spomniš, da sam tvoj sin, da si ti mo-
gočna, jaz pa samo nevolna,
smilenja vredna, slabotna
stvar. Prosim te tudi, o naj-
slajša Mati, da me vodiš i
braniš pri vsakom mojem
stopaji, ar sam nevolen si-
romak, potreben tvoje milo-
stne pomoči i tvojega var-
stva. Zato pa, o presveta
Devica i najslajša Mati, te
prosim prav goreče, da mi
nakloniš svoja bogastva i

jakosti, posebno svojo poniznost, svojo izredno čistost i veliko lübezen, posebno pa mi podeli . . . (zdaj imenüj miloščo, štero želež prejeti.) Ne pravi mi, lübezniva Devica, ka nemreš, ar tvoj boži Sin ti je dao vso oblast v nebesaj i na zemli i ti si vküpnna mati vse Adamove dece i posebno moja. Zato, o presladka Devica, ar si moja Mati i zednim tak mogočna, ka naj ti brani, da bi mi ne naklo-

nila svoje pomoči?

Bodi pozdravljena v nebesaj i podeli mi po svojoj priprošnji vse dobrote i milosti, štere so po volji trojedinomi Bogi, Oči Sini i Sv. Dühi, šteroga ljubim zdaj i na veke. Amen.

**Molitev sv. Ivana Vianneya
k Mariji.**

O nevtepena Devica, ki moreš od Boga dosegnoti vse, ka ščeš, sprosi nam živo vero, globoko poniznost, nevtepeno čistost, veliko

odürnost proti grehi tudi najmenšemi, potom pa tudi gorečo lübezen do tvojega Sina i do tebe, ar tebe lübiti se pravi biti med zvoljenimi. Preprosi tvojega božega Sina, našega Zveličitela, ki te je vu svojoj smrti izročó sv. Janóši v skrb za našo düše, da nam podeli miloščo i smilenje. Vari nas v življenji, posebno pa vu našoj smrtnoj vöri. Prosi za rešitev düš naših bližnjih, ki so v purgatoriumi, da jim zasveti večna svetlost. Amen.

	stran
Kratek življenjepis sv. Ivana Mar. Vianneya	3
Jiitranja molitev	15
Večerna molitev	21
Prošnja za žive i mrtve	26
Molitev k sv. Jožefi	28
Pred podobov svete drüžine	31
Vera, vüpanje, lübezen	33
Za düše v purgatoriumi	39
Za mrtve stariše	42
Za srečno smrt	43
Prva sv. meša	46
Drüga sv. meša	81

Tretja sv. meša	122
Štrta sveta meša	131
Spoved	195
Sveto obhajilo	220
Litanije pres. Imena Jezušovoga	251
Litanije presv. Srca Jezušovoga	258
Lavretanske litanije	285
Litanije vseh svecov	299
Litanije v čast sv. Jožefi	323
Pobožnost do Jezuša v presv. Oltar. Svestvi	327
Sveta križna pot	345
Pobožnost do preblažene Device	385

Tiskovne napake:

- 46 stran nevcednost — nevrednost
63 » čelam — želam
74 » nezmočnost — nezmožnost
78 » goričastenji — goristanenji
78 » obradüvanje — občüdüvanje
91 » lana — rana
102 » prozroci — pozročiči
218 » podrdo — potrdo
224 » molti — moliti
224 » nami — nam
274 » obrži — obdržiči
303 » rodovniki — redovniki
343 » teko — telko
370 » nigdat — nigdar
374 » pčbili — pribili
375 » pcbije — pribije
383 » sprejmea — sprejema
-

